

CAOP

Inlichtingen: Rob Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 83 57 38 03
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 14 november 2019
Bijlage(n):
Ons kenmerk AFR/19.00632
Zaaknummer: G.1.04

Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemene en Financiële rechtstoestand (AFR) van 15 oktober 2019 van 10.00 uur tot 14.40 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.

Aanwezig:

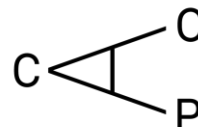
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), P. Meesters-Leenheer, M. Suwout, M. Hazenkamp, R. Pieters, R. Damen (Rijkstraine) R. Vink

Van de zijde van de centrales: M. Manschot, R. Schilperoort (ACOP), J. van Hulsen (AC), S. Hop (CCOOP), N. van Woensel, T. van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP).

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Verslag & actiepuntenlijst van 19 september 2019
3. Brief Brug- en tolgelden (AFR/15.00723 + 3 bijl, AFR/16.00005+2 bijlagen en AFR/19.00053+ 1 bijlage)
4. Brief BFG-kenteken (AFR/19.00138)
5. TOD achteraf burgerpersoneel FBD Breda (AFR/17.00306 en AFR/19.00156 + 1 bijlage)
6. Aanpassen regeling VVHO (AFR/16.00597 + 1 bijlage, AFR/16.00637, AFR/16.00639, AFR/18.00162 en AFR/18.00213)
7. Evaluatie I-bundel (SOD/17.00355 + 2 bijlagen en AFR/18.00045)
8. Vaar- en oefentoeelage en bijzondere inzet (SOD/17.00216 + 1 bijlage en AFR/17.00224)
9. Bijstelling van toelage buitenland over de 2de helft 2017 voor gehuwde binnenslaper/ boordplaatser (AFR/18.00076 + 2 bijlagen, AFR/18.00080, AFR/18.00458)
10. Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen (AFR/18.00185+2 bijlagen, AFR/19.00206)
11. Rondvraag & sluiting

Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur. Zij heet iedereen van harte welkom, in het bijzonder de heer Van Woensel voor wie dit de laatste vergadering bij de WG AFR is. Verder woont mevrouw Damen de vergadering bij uit hoofde van haar traineeschip bij de sector Rijk.

De heer Van Woensel deelt mee dat er recent een brief aan Defensie is gezonden over de rijbewijzen op het KIM. Het was de bedoeling om dit onderwerp te laten agenderen maar dat is bij het behandelen van de conceptagenda misgegaan. Spreker informeert of het mogelijk is om dit onderwerp vandaag te bespreken. Mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt dat Defensie de brief in behandeling heeft genomen en het streven is om het onderwerp te agenderen voor de vergadering van 3 december. Er zal tijdig een antwoordbrief naar de centrales worden gezonden.

De heer Van Hulsen brengt als punt van kritiek richting serviceverlening van het CAOP naar voren dat het verslag van 19 september 2019 niet in iBabs is geplaatst waardoor spreker het tijdens de vergadering niet bij de hand heeft. Dit is juist op zijn verzoek door het CAOP alsnog geregeld.

De heer Hop merkt over agendapunt 10 op dat dit als actiepunt 25 bij het verslag van 12-03-2019 was vermeld. Dit is toen behandeld en Defensie zou een kort voorstel opstellen dat op de volgende vergadering zou worden besproken. Daarbij is afgesproken dat indien partijen er niet uit zouden komen het onderwerp aan het SOD wordt voorgelegd. Spreker wijst erop dat het onderwerp uiteindelijk vandaag is geagendeerd maar hij heeft geen voorstel ontvangen en beschikt enkel over het oorspronkelijke middels brief AFR/ 19.00206 ingetrokken document. De heer Vink deelt hierop mee dat het niet gelukt is om tijdig een nieuw voorstel te formuleren en stelt voor om bij de behandeling van het agendapunt een toelichting op het onderwerp te geven.

Agendapunt 2. Verslag & actiepuntenlijst van 19 september 2019

Opmerkingen naar aanleiding van het verslag van de vergadering van de WG AFR van 12 maart 2019

Tekstueel en naar aanleiding van:

Pag. 2, alinea : 2

De heer Pieters: WG AP dient te zijn WG PA. De heer Lankhorst sluit namens Defensie aan bij de WG AP. Mevrouw Meesters-Leenheer: aanvulling, coördinator DPOD is coördinator CEL DPOD

Pag. 3, derde regel:

De heer Vink: WRK moet zijn WKR

Pag. 4, actiepunt 1:

De heer Vink: DFG moet zijn BFG

Pag. 6, n.a.v. actiepunt 8, vijfde regel van onderen:

De heer Vink: er staat bij de invoering Rooster Management Tool (RMT) 'doorgeschoven naar de WG AP'. Spreker kan deze opmerking niet goed plaatsen. De secretaris licht toe dat dit punt waarschijnlijk samenhangt met het WG AP-onderwerp arbeidstijden DBBO, dat inmiddels aan het SOD is voorgelegd. De heer Van Hulsen merkt op dat het onderwerp RMT wel in behandeling in de WG AFR dient te blijven.

Pag. 6, n.a.v. actiepunt 8 een na laatste zin:

De heer Schilperoort merkt op dat de zin niet klopt. De voorzitter corrigeert de zin in 'De heer Schilperoort is van mening dat, als het TW wordt opgestart, er een evaluatie voorhanden moet zijn'.

Pag. 7, actiepoint 11:

De heer Vink: 'de heer de heer Hop' is dubbel.

De heer Van Hulsen: een na laatste zin 'Defensie' is dubbel vermeld.

De heer Hop merkt naar aanleiding van dit actiepoint op naar voren te hebben gebracht dat er sprake van was individuele problematiek. Spreker heeft toen desgevraagd door de heer Van Woensel aangegeven dat het met name om de arbeidstijden ging. De uren die werden ingevoerd werden op een later tijdstip door het DC HR weer uit het systeem gehaald. Spreker ziet dit niet terug in het verslag, het is spreker echter ontschoten of dit had moeten worden genoteerd omdat op dat moment wisselend in en buiten het verslag werd gesproken. De heer Schilperoort memoreert dat de heer Hop heeft gezegd dat het om naar personen herleidbare informatie ging. De heer Hop stelt hierop dat er in ieder geval naar gekeken moet worden. Spreker specificeert dat het probleem vooral speelt bij het invoeren van reistijd = werktijd door de medewerkers. Deze uren kunnen niet door DC HR worden ingevoerd omdat het systeem dat niet accepteert en de uren moeten er daarom weer uit worden gehaald. De voorzitter herinnert zich dat deze discussie buiten het verslag is gevoerd. De heer Hop verzoekt nogmaals om het probleem in ieder geval te beoordelen, het verslag hoeft niet te worden aangepast. De voorzitter merkt op dat het actiepoint was dat de heer Hop informatie zou aanleveren en dat dit actiepoint is afgerond. De heer Van Hulsen stelt naar aanleiding hiervan dat kennelijk niet meer duidelijk is of er formeel of informeel is toegezegd om in dit onderwerp nog verder op te gaan pakken, het verslag vermeldt hier niets over. De heer Hop wijst erop dat het door hem genoemde voorbeeld in elk geval breder bekend was want er werd door meerdere partijen in de werkgroep onderkend dat dit zich voordeed. De voorzitter vraagt zich af of hiervan een nieuw actiepoint voor Defensie moet worden gemaakt waarop de heer Van Woensel opmerkt dat de afspraak is gemaakt dat de centrales eerst een brief over dit onderwerp zouden opstellen. Bijgevolg kan het actiepoint worden afgevoerd en zodra er een brief komt dan kan deze worden geagendeerd.

Pag. 8, n.a.v. actiepoint 8:

De heer Van Woensel merkt op dat van de zijde van Defensie is gesteld dat de beperking van privéverblijf gedurende een dienstreis tot 72 uur uit DIDO is gehaald. Spreker heeft dit gemeld aan leden uit de achterban en kreeg toen teruggekoppeld dat dit toch niet het geval was. Hij heeft een screenshot van DIDO gekregen waaruit blijkt dat privéverblijf tijdens een dienstreis nog steeds dient te worden beperkt tot maximaal 72 uur, en in het voorbeeld kon de dienstreis niet worden ingevoerd. Spreker stelt verder dat het personeel in de VS is geïnformeerd erover is ingelicht dat de aanpassing in DIDO zou zijn of worden doorgevoerd. Hij verzoekt Defensie met klem om snel uit te zoeken wat de werkelijkstand van zaken is. Indien de wijziging niet is doorgevoerd dan dient de informatievertrekking te worden aangepast. De voorzitter zegt toe in de pauze intern contact op te nemen en met spoed de aanpassing in DIDO uit te voeren. De heer Schilperoort kan zich herinneren dat is toegezegd dat de beperking uit het systeem zou worden gehaald en dat moet volgens hem ook gebeuren, maar het systeem kan volgens hem momenteel wel al worden overruled. Dit is bij de heer Van Woensel bekend maar die aanpak geeft volgens hem teveel gedoe voor het personeel.

Pag. 8, n.a.v. actiepoint 19:

De heer Vink merkt naar aanleiding van de opmerking van de heer Hop, inhoudende dat de ingangsdatum met terugwerkende kracht tot 01-04-2019 zou zijn bepaald, het volgende op. Zowel in de aanbiedingsbrief als de in MR waarmee de wijziging wordt ingevoerd is deze datum niet vermeld, enkel de datum 12-03-2019. Dit is op die datum volgens hem in de WG AFR ook zo afgesproken. Spreker informeert bij de heer Hop waar de datum 01-04-2019 op is gebaseerd. De heer Hop repliceert daar nu niet op te kunnen antwoorde. Er werd gevraagd om een reactie van de CCOOP inzake de ingangsdatum en die zal worden gegeven zodra het onderwerp is geagendeerd. De heer Vink vraagt aan de heer Hop of dat betekent dat er tot 3 december moet worden gewacht terwijl gezamenlijk al is overeengekomen dat de ingangsdatum 12-03-2019 is. De voorzitter wijst erop dat dit ook eerder is dan 01-04-2019 en bovendien zo in de MR is opgenomen. In het verslag staat, aldus de heer Vink, dat de terugwerkende kracht tot en met 01-04-2019 is bepaald waarop de heer Van Hulsen er op wijst dat de heer Hop toen heeft opgemerkt het daar niet mee eens te zijn. Volgens spreker is de heer Vink het er zelf ook niet mee eens aangezien hij heeft gesteld dat de datum 12 maart is. De observatie dat 1 april onjuist is, is dus correct. Het is dus de vraag wat de heer Hop bedoelde, wellicht wilde hij aangeven dat het 12 maart diende te zijn zoals in de vergadering kennelijk is overeengekomen. De heer Van Woensel

vraagt zich af waarom 1 april in het verslag staat als niemand het daar mee eens is. De heer Hop zegt zich niet te kunnen herinneren de datum 1 april te hebben genoemd. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst op de piepbrief van de CCOOP waarover de voorzitter heeft gevraagd of nader kan worden aangegeven waarom er is gepiept. Toen is de datum 1 april genoemd door de heer Hop. De heer Hop geeft aan dat de CCOOP ook niet akkoord zou gaan met 12 maart. Volgens mevrouw Meesters-Leenheer is er in de WG AFR van 12 maart over deze ingangsdatum van alle centrales op het voorgelegde stuk instemming verkregen. De heer Schilperoort zegt zich te herinneren dat er enkel nog discussie was over het ATW-aspect waarover is afgesproken dat dit separaat aan het SOD zou worden voorgelegd. Er is bewust een knip in de discussie gemaakt om te voorkomen dat deze regeling onnodig wordt opgehouden, en uiteindelijk is toen de datum 12 maart overeengekomen. De heer Vink geeft aan dat de andere afspraak die in het verslag van 12 maart staat is dat er een samenloop dient te komen met de Regeling Uitrusting Defensie alsmede met de extra beslaglegging BSB met afkoop van de VROB. Dit is inmiddels allemaal geregeld.

De voorzitter concludeert dat alleen de ingangsdatum van de vergoedingsregeling nog voor discussie zorgt. Volgens de heer Hop gaat de discussie echter *onder andere* over de ingangsdatum en daarom vindt hij dat het onderwerp ter inhoudelijke behandeling voor 3 december dient te worden geagendeerd. De ingangsdatum 12 maart is voor de CCOOP zoals reeds aangegeven ook, naast eventuele andere onderdelen, een punt van discussie. De voorzitter stelt dat deze datum al in de WG AFR van 12 maart is overeengekomen en daarom kan er nu niet opnieuw over worden gediscussieerd. De heer Schilperoort wil, mits de CCOOP andere argumenten naar voren brengt, best de discussie opnieuw voeren. Er zijn volgens hem echter geen nieuwe argumenten benoemd. De heer Hop wijst er op dat piepbrieven vaker met een informatiebrief worden afgedaan. In dit specifieke geval heeft hij erop gewezen dat de CCOOP problemen heeft met de ingangsdatum. Of die al dan niet is overeengekomen zal duidelijk worden bij de formele behandeling van het onderwerp waarop de voorzitter aangeeft dat dan terug zal worden verwezen naar de eerdere formele behandeling waarbij de datum 12 maart is overeengekomen. De heer Van Woensel concludeert dat deze datum kennelijk toch nog een punt van discussie is en oppert om het onderwerp desnoods toch nogmaals te agenderen. De heer Schilperoort wijst er vervolgens op dat er al zes maanden zijn verstreken sinds de afspraak is gemaakt en dat is inmiddels ook bekend bij het betrokken personeel. Hij krijgt regelmatig de vraag wanneer het eindelijk wordt geregeld. Spreker vindt het niet wenselijk dat het onderwerp tot december blijft liggen. De heer Van Hulsen is het niet eens met opnieuw agenderen want er is in de WG AFR overeenstemming bereikt, met uitzondering van één punt (het ATW-aspect) en daarover is men het in het SOD inmiddels ook eens geworden. Spreker concludeert dat daarmee overeenstemming is bereikt over alle punten. De heer Van Woensel is het daarmee eens maar wijst er op dat één partij aangeeft het niet eens te zijn met de ingangsdatum. Spreker vindt dat ook dit punt volledigheidshalve beter in het SOD had kunnen worden afgehandeld.

De voorzitter resumeert dat partijen het over de ingangsdatum 12 maart in de WG AFR van 12-03-2019 eens zijn geworden waarmee deze datum formeel vaststaat. Zij verzoekt de heer Hop om aan te geven of de CCOOP nieuwe argumenten heeft. De heer Van Woensel heeft hier bezwaar tegen. Wat spreker betreft is het onderwerp nu afgehandeld en het kan niet zo zijn dat dit opnieuw ter discussie kan worden gesteld. De heer Schilperoort is het hiermee eens, afspraak is afspraak en de regeling dient dan ook in te gaan. Spreker is wel de mening toegedaan dat er altijd ruimte is om, ook als een regeling is ingegaan, op grond van nieuwe feiten een brief in de WG AFR in te brengen en opnieuw in overleg te gaan. De voorzitter oppert om er een nieuw actiepoint van te maken en informeert bij de heer Hop of hij er mee akkoord kan gaan dat de regeling nu wel in werking treedt. De heer Hop geeft hierop te kennen hiermee op zich akkoord te kunnen gaan. Het probleem schuilt er voor de CCOOP in dat het actiepoint al sedert 30 oktober 2018 zonder toelichting op de lijst staat en het probleem kennelijk al veel langer speelde. Op 12-03-2019 is het onderwerp weliswaar afgehandeld maar naar spreker meent is daarbij niet specifiek de afspraak gemaakt die datum ook de ingangsdatum zou worden. Mevrouw Meesters-Leenheer citeert in reactie hierop de beslissing zoals deze is neergelegd in het verslag van 12-03-2019, pagina 11, #22 : 'De vergadering gaat akkoord met de regeling met als actiepoint dat het ATW-aspect wordt ingebracht in het SOD. Er komt een nieuwe tekst en de pieptermijn geldt alleen voor de aan te brengen wijzigingen'. De heer Hop stelt hierop dat de regeling vervolgens is opgesteld en daarin is opgenomen dat zij op 12-03-2019 ingaat. Zoals hij net aangaf zou dit veel eerder moeten zijn, spreker kan zich niet herinneren met 12 maart akkoord te zijn gegaan. De voorzitter wijst er op dat deze datum ook in de regeling en de aanbiedingsbrief stond waarop de heer Hop repliceert juist daarom te hebben gepiept. De heer Suwout werpt de vraag op wat er mis kan gaan als 12 maart als ingangsdatum zou

worden gehanteerd waarop de heer Hop stelt dat de belanghebbenden dan over een aanzienlijke periode aanspraken mislopen. De heer Vink wijst erop dat de aanspraak die kan worden gemaakt vaste bedragen betreft. De heer Hop vervolgt dat een ander probleem kan zijn gelegen in de mogelijke dubbeling die kan ontstaan als op grond van de regeling BSB een vergoeding voor dezelfde zaken zou worden toegekend als krachtens de DSI. De heer Vink wijst erop dat dit juist is uitgesloten met de nieuwe artikelen en daar dus geen probleem meer in schuilt.

De voorzitter stelt voor om de regeling in te voeren en dat degenen die het niet eens zijn met de ingangsdatum daarover een brief kunnen sturen waarop de heer Hop aangeeft dat dit met de brief van de CCOOP feitelijk al is gebeurd. De stelligheid waarmee de andere centrales naar voren hebben gebracht dat 12 maart als ingangsdatum is afgesproken is voor hem evenwel aanleiding om zich hierbij neer te leggen. De heer Schilperoort wijst erop dat in het verslag staat dat alle partijen akkoord zijn gegaan met de regeling. In de regeling is vervolgens de ingangsdatum 12-03-2019 opgenomen. Spreker is het met de heer Hop eens dat over de datum had dienen te worden gediscussieerd. Dit is echter niet gebeurd en er is een deal gesloten. Volgens de voorzitter hebben de andere centrales ook kunnen zien dat de ingangsdatum 12 maart in de regeling is opgenomen en zij hebben niet gepiept. Hieruit volgt dat zij akkoord zijn gegaan. De heer Vink geeft aan dat de regeling zou kunnen worden ingevoerd met als noot voor het verslag van deze vergadering dat eventuele punten nog kunnen worden ingediend en dan als nieuw actiepunt zullen worden opgepakt. De voorzitter stelt hierop dat de heer Hop zojuist heeft aangegeven dat hij al heeft gereageerd waarop de heer Van Hulsen opmerkt dat de regeling zoals zij nu luidt is vastgesteld waarbij de ingangsdatum expliciet is besproken in het voortraject. De heer Hazenkamp geeft aan dat in het verslag van 12 maart staat dat er een nieuwe tekst komt en dat de pieptermijn alleen geldt voor de aan te brengen wijzigingen in de regeling. De datum 12 maart is volgens spreker geen aangebrachte wijziging want daar was overeenstemming over bereikt. De heer Hop informeert welke datum er dan in de nieuwe tekst stond. De wijzigingen betroffen, aldus de heer Schilperoort, zaken zoals het voorkomen van dubbelingen met andere regelingen.

In de piepbrief van de CCOOP stond volgens mevrouw Meesters-Leenheer dat het aangeboden niet in lijn zou zijn met hetgeen op 12 maart is besproken en dat er op- en aanmerkingen waren op de toelichting. Vervolgens staat in het verslag van de vergadering van 19 september dat de heer Hop door de voorzitter is gevraagd om de piepbrief nader te onderbouwen. De heer Hop heeft toen aangegeven dat één van de argumenten van de CCOOP was dat niet duidelijk is waarom april 2019 als ingangsdatum is genomen. Deze datum is nu geparkeerd en de heer Hop heeft als toelichting gegeven dat nadere informatie volgt zodra het onderwerp op de agenda staat. Spreekster concludeert dat door de CCOOP niet nader is geduïd wat er onjuist is aan de datum 12 maart. De voorzitter leidt hieruit af dat de toelichting zou volgen bij de agendering maar dat is niet gebeurd omdat door Defensie hetgeen door de heer Hop naar voren is gebracht anders heeft geïnterpreteerd. Een toelichting is nog niet door hem gegeven. Volgens spreekster is het nu wel zaak om de regeling in te voeren per 12-03-2019, daartegen is door de heer Hop geen bezwaar gemaakt. De heer Suwout stelt in aanvulling hierop voor dat de heer Hop voor de eerstvolgende vergadering het punt voorbereid en dat dan bekeken wordt of dit aanleiding geeft tot een wijziging van de ingangsdatum. De heer Van Hulsen staat hier op zich sympathiek tegenover maar plaatst daar de volgende opmerking bij. Het bieden van deze opening houdt voor spreker niet in dat er weer van vooraf aan met het onderwerp wordt begonnen. Hij staat altijd open voor goede argumenten en is bereid om op grond daarvan op een eerder standpunt terug te komen. Het kan echter niet zo zijn dat, nadat een keuze is gemaakt, steeds weer opnieuw discussie wordt gevoerd omdat er alsnog een nieuw punt wordt ingebracht. De voorzitter is het hiermee eens en vraagt aan de heer Hop of hij het ermee eens is dat het actiepunt als afgehandeld wordt beschouwd en de regeling wordt ingevoerd per 12-03-2019. In dit geval wordt dan wel de gelegenheid aan de CCOOP geboden om nog middels een brief met een toelichting te reageren. Volgens de heer Schilperoort heeft de heer Hop wel een punt: in de regeling staat namelijk geen ingangsdatum, er staat in dat zij in werking treedt de dag na uitgifte in de Staatscourant. Deze datum ligt volgens spreker daarmee altijd na 12-03-2019 en daarover is verder geen discussie gevoerd. De heer Vink wijst erop dat de regeling met terugwerkende kracht tot deze datum ingaat. Mevrouw Meesters-Leenheer voegt hieraan toe dat dit ook in artikel 2 van de conceptregeling staat alsmede in de aanbiedingsbrief. De heer Schilperoort repliceert dat de datum niet in het formele stuk van 12-03-2019, waarmee de regeling is aangeboden, staat en dat er geen ingangsdatum in vermeld. In genoemd stuk staat wel vermeld dat de regeling in werking zou treden na de datum van uitgifte in de Staatscourant, dus per definitie 12-03-2019 of later.

Pm

De voorzitter informeert nogmaals bij de heer Hop of de regeling nu kan ingaan per 12-03-2019 en het actiepunt kan worden afgedaan. De heer Hop merkt op dat er wel nog goed naar het onderwerp moet worden gekeken want de AOT van de BSB wordt voor 90% op dezelfde taken ingezet als de categorieën van de DSI-regeling. Spreker vraagt of, indien de BSB-er wordt ingezet bij persoonsbeveiliging, hij deze de toelage nog uit hoofde van de BSB-regeling zal ontvangen. De heer Vink geeft aan te voorzien dat de hele discussie opnieuw dreigt te worden gevoerd en dat kan niet de bedoeling zijn. De voorzitter is het hiermee eens maar stelt tevens dat het wel mogelijk moet zijn om vragen te stellen zoals de heer Hop doet. De heer Van Woensel merkt in dit verband op het eens te zijn met de heer Van Hulsen, waar deze stelde dat het mogelijk moet zijn om op basis van nieuwe gegevens terug te komen van een eerder standpunt. Dit kan echter alleen indien alle partijen daarmee instemmen. De voorzitter herhaalt dat het mogelijk moet zijn om vragen te stellen maar dat het niet de bedoeling is om dit nu, bij de bespreking van het vorige verslag, te behandelen. De vraag wordt genoteerd en er zal door Defensie een antwoord worden gegeven. Gelet hierop geeft de heer Hop te kennen in te stemmen met laten ingaan van de regeling met als ingangsdatum 12-03-2019. Hij merkt wel op het apart te vinden dat piepbrieven standaard op deze manier lijken te worden afgedaan. Desgevraagd door de voorzitter geeft spreker aan daarmee te bedoelen dat de brief had dienen te worden geagendeerd. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er op dat is gesteld dat de brief *waarschijnlijk* zou worden geagendeerd, afhankelijk van de nadere onderbouwing van de CCOOP. Daarop heeft de heer Hop is gezegd dat die pas zou volgen zodra de brief geagendeerd is.

De voorzitter zet nogmaals op een rijtje hoe de gang van zaken is geweest en wijst er op dat alle betrokkenen nu willen dat dit punt wordt afgehandeld. Zij is van oordeel dat met haar voorstel voldoende aan de piepbrief tegemoet is gekomen. De conclusie is dat nu is besloten dat de regeling met ingang van 12-03-2019 ingaat en het actiepunt is afgesloten.

Pag. 9, n.a.v. actiepunt 24.

Mevrouw Meesters-Leenheer heeft naar aanleiding van dit actiepunt gemeld dat er behoefte was om de actiepuntenlijst digitaal voor de vergadering af te stemmen en zij heeft voorgesteld deze vooraf aan te bieden. Er lag echter te weinig tijd tussen vandaag en 19-09-2019 om de lijst tijdig te ontvangen en voorzien van commentaren en de stand van zaken digitaal aan te bieden. Daarnaast had de heer Van Hulsen al opgemerkt de lijst ook mondeling in de vergaderingen te willen blijven behandelen. Gelet op de huidige drukke periode waardoor ook de verslaglegging door de secretaris meer tijd vergt wordt op voorstel van de voorzitter afgesproken dat voorlopig de reguliere werkwijze wordt gehanteerd waarbij de actiepuntenlijst mondeling in de vergadering wordt besproken.

Pag. 9, n.a.v. de voorraadagenda:

Mevrouw Meesters-Leenheer merkt naar aanleiding van de legeringsnormen en het opknippen van beide onderwerpen op dat in het verslag van 12 maart staat dat hierover is afgesproken dat de legering zou worden overgeheveld naar de WG AP en daaraan ook al is geadresseerd. Het onderwerp kan derhalve van de voorraadagenda af, de secretaris heeft dit al verwerkt. De heer Vink merkt op dat in de tweede regel 2017 staat, dit dient 2018 te zijn.

Pag. 12, tekstueel tweede alinea, 2de zin en volgende:

De heer Hop vindt in de passage onvoldoende duidelijk geformuleerd dat het niet de HDP is die de duiknorm vaststelt. Op voorstel van de heer Schilperoort en de voorzitter wordt de zin aangepast in 'en niet *eenzijdig* door de HDP is vastgesteld' en tevens wordt 'aan de duikgemeenschap zelf overgelaten' gewijzigd in '*en de duikgemeenschap daarbij betrokken is*'.

Pag. 14, n.a.v. 3de alinea:

De heer Hop geeft aan dat hij in de discussie over duiken in Arctische omstandigheden in samenhang met dubbeltelling heeft opgemerkt dat er nog een situatie is waarin sprake is van dubbeltelling. Spreker heeft verzocht om ook daarnaar nog te kijken. De voorzitter wijst er op dat dit een tekst betreft die de heer De Kleijn heeft uitgesproken, het gaat erom dat deze tekst juist moet zijn weergegeven in het verslag. Inhoudelijk heeft de heer De Kleijn uitgesproken dat er geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen de verschillende duikomstandigheden en dat houdt indirect ook een antwoord

op de door de heer Hop gestelde vraag in. Spreekster voegt hieraan toe dat het onderwerp ook terugkomt in de vergadering van 3 december.

Pag. 16, n.a.v. overwerkuren hondengeleiders (alinea 1 en 2):

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een aanvullende toelichting op het onderwerp. Het is spreekster bekend dat de heer Hop over het onderwerp heeft gemaald met de heer Suwout. Vervolgens heeft de dossierhouder meer cijfers vergaard waaruit is gebleken dat bij de KMar een nieuwe OI is opgesteld. Er is nagegaan hoeveel hondenbegeleiders de volledige uitbetaling ontvangen. Het blijkt te gaan om 24 explosievenhonden op Schiphol waarbij twee begeleiders zich, op eigen verzoek, volledig laten uitbetalen. Dit nuanceert volgens spreekster het beeld dat er veel gedwongen zou worden overgewerkt. De heer Schilperoort stelt in reactie hierop dat het niet ging om de vraag of de medewerkers het laten uitbetalen of in tijd compenseren maar of er vooraf overuren in het rooster mogen worden ingepland. Spreker wil niet dat er niet op deze manier aan de voorkant extra capaciteit wordt gecreëerd. Aangezien het onderwerp voor de volgende vergadering opnieuw is geagendeerd wordt op voorstel van de voorzitter afgesproken dat er dan verder over de inhoud wordt gesproken. De heer Hop wil echter nu duidelijkheid verkrijgen. Het probleem speelt volgens hem niet alleen op Schiphol maar bij de hele marechaussee. Mevrouw Meesters-Leenheer repliceert dat het wel over 24 van de in totaal 38 honden die bij de KMar in gebruik zijn gaat, oftewel 2/3 van de hele populatie. De heer Hop wijst erop dat het er om gaat dat er momenteel mensen werken met roosters van 45 uur hetgeen hij niet acceptabel vindt. Mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt dat dit gegeven haar bekend is. Zij heeft uit een mailwisseling met de KMar begrepen dat de werkdruk daar zodanig hoog is en de beschikbare capaciteit van geleidehonden zo laag dat dit leidt tot het stelselmatige overwerken. Dit probleem is, aldus de voorzitter, ook aangekaart en er heeft ook informeel overleg over plaatsgevonden. Daaruit is voortgekomen dat er door Defensie, in samenspraak met de centrales, een nieuwe regeling zal worden opgesteld welke op 03-12-2019 zal worden geagendeerd. Hierop reageert de heer Schilperoort met de opmerking dat het niet zo kan zijn dat in de praktijk, vooruitlopend op een nieuwe regeling, de rechtspositie niet wordt gehanteerd. Spreker heeft erop gewezen dat de werkgever ervoor zorgt dat de KMar zich aan de rechtspositie houdt. En dit betekent dat er niet vooraf overuren in een rooster worden opgenomen. Dat de WG AFR vervolgens tot een andere conclusie kan komen en er mogelijk voorzieningen hiervoor in het leven worden geroepen is pas aan de orde als het onderwerp in de werkgroep is afgehandeld. Spreker gaat er vanuit dat de werkgever *nu* maatregelen treft ter handhaving van de rechtspositie en ervoor zorgt dat overuren niet van tevoren worden ingeroosterd. De heer Van Hulslen sluit zich hierbij aan. De voorzitter zegt toe telefonisch contact met de KMar op te nemen om het probleem op te lossen. Zij zal aan de WG AFR terugkoppelen welke actie door de werkgever is ondernomen. Dit betekent, aldus de heer Hop, dat er per direct niemand meer een rooster heeft dat afwijkt van de in de WG AFR gemaakte afspraken. Spreker wijst erop dat dit de derde keer is dat er over dit onderwerp wordt gesproken. De heer Van Hulslen geeft te kennen dat het ook voor hem een belangrijk punt is. Hij waarschuwt er voor dat een wijziging van een rooster die per direct zou ingaan er toe kan leiden dat medewerkers daardoor in de problemen komen omdat zij hun privésituatie al op het bestaande rooster hebben afgestemd. Spreker vindt wel dat het probleem zo snel mogelijk dient te worden aangepakt. De voorzitter zegt nogmaals toe zo snel mogelijk actie te ondernemen maar ook zij is van mening dat er niet per vandaag een rooster zonder overuren in werking kan treden. In de volgende vergadering wordt terugkoppeling gegeven over het bereikte resultaat en wordt de regeling besproken. De heer Hop nuanceert dat hij niet letterlijk per vandaag bedoelde maar wil de aandacht erop vestigen dat het onderwerp al te lang op tafel ligt.

Pm

Pag. 16, n.a.v. agendapunt 5, derde regel:

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat het bedrag van de renteloze lening niet maximaal € 1.000 maar € 6.000 is.

Pag. 18, n.a.v. agendapunt 5, alinea 1:

Mevrouw Meesters-Leenheer brengt naar aanleiding van de door de heer Hop uitgesproken twijfel over de verplichting tot het betalen van een afkoopsom bij opzegging van de Turkse nationaliteit het volgende naar voren. In brief nr. AFR/18.00167 bijlage 1, is een toelichting opgenomen over de vraag wanneer afstand kan worden gedaan van de Turkse nationaliteit. Spreekster adviseert om ter verheldering de bijlage te lezen. De heer Schilperoort wijst op de mogelijkheid om de website van de IND te raadplegen.

Pag. 20, n.a.v. agendapunt 6, alinea 3:

De heer Hop wijst op de passage waarin de heer De Kleijn heeft uitgesproken dat er een grote nota over de Tijdelijke voorziening buitenland zal worden opgesteld en vraagt zich af of dit niet als actiepunt moet worden aangemerkt. De voorzitter antwoordt dat de grote nota er komt maar dat dit geen actiepunt is.

Pag. 20, n.a.v. agendapunt 7, eerste zin:

De heer Hop merkt op dat 2007 – 2008 moet zijn 2017 - 2018. Verder vraagt spreker zich af waarom er in de 3de zin van boven '(jaar?)' staat waarop de secretaris aangeeft dat het jaartal niet is genoemd in de vergadering. Op aangeven van de heer Schilperoort wordt 2018 toegevoegd.

Pag. 21, tekstueel, alinea 2, 7de regel:

Op verzoek van de heer Schilperoort wordt de passage 'is in 2013 al als een extra toegevoegd' gewijzigd in *is in het AV-akkoord van 2017-2018 als een extra toegevoegd*. Spreker licht toe dat er in 2013 ook een afspraak lag en in 2017 – 2018 is een aanpassing doorgevoerd met een uitbreiding van de inverdienmogelijkheden.

Pag. 21, n.a.v. laatste zin/pag. 22, 1ste alinea:

De heer Schilperoort geeft aan dat de zinsnede 'dat de bezoldiging van de stafadjutant te wijten is aan wijzigingen aan dat systeem' niet correct is. Spreker heeft gezegd dat er geen rechtspositie voor de stafadjutanten bestaat. De zin wordt gewijzigd in *is te wijten aan het feit dat er geen rechtspositie voor stafadjutanten bestaat*. De heer Hop wijst er op dat hij er in dit verband op heeft gewezen dat de bezoldiging van stafadjutanten nog ter bespreking op de AFR-agenda staat.

Het verslag is met inachtneming van het bovenstaande vastgesteld.

Actiepuntenlijst behorend bij de vergadering van 19 september 2019

De heer Schilperoort wijst erop dat een aantal actiepunten van de lijst is afgehaald omdat ze vandaag op de agenda staan. Procedureel heeft het sprekers voorkeur als actiepunten pas worden afgevoerd als in het overleg wordt vastgesteld dat de onderwerpen op de agenda hebben gestaan. Spreker wil zo het risico vermijden dat punten die niet aan de orde zijn geweest tijdens de vergadering uit het zicht verdwijnen. Er wordt afgesproken dat geagendeerde actiepunten voortaan op de lijst blijven staan totdat ze zijn afgehandeld. Dit geldt voor alle werkgroepen.

Actiepunt 1: Evaluatie Rooster Management Tool (RMT).

Actie: RMT noteren op de lijst TW (2020)

Dit punt is intern genoteerd voor de lijst van nog in te stellen werkverbanden. Vanaf januari 2020 wordt dit verder opgepakt en mevrouw Meesters-Leenheer stelt voor om dit punt af te voeren. De heer Vink herinnert zich dat is afgesproken dat dit punt wordt samengevoegd met de ATW-discussie. Volgens de heer Schilperoort is afgesproken dat eerst de ATW-discussie dient te zijn afgerond voordat er iets met het RMT kan worden gedaan.

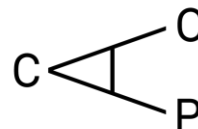
Mevrouw Meesters-Leenheer vult hierop aan dat in de vorige vergadering ook is gesproken over het functioneren van de tool en de behoefte om een evaluatie over de RMT te houden. Hiervoor loopt intern een actie om de benodigde informatie te verkrijgen. De heer Schilperoort geeft aan te hebben opgemerkt dat deze informatie inderdaad nodig is om de RMT te kunnen evalueren. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 2: Regeling vergoedingen militairen DSI met AOT BSB

Actie: aanhouden tot een volgende agendering (piepbrief CCOOP, argumenten volgen).

Gelet op de vandaag al gevoerde discussie stelt mevrouw Meesters-Leenheer voor om dit actiepunt vandaag verder niet te bespreken. De voorzitter geeft aan dat dit akkoord is, met dien verstande dat het punt voor 03-12-2019 is geagendeerd en het actiepunt conform de nieuwe afspraak blijft staan op de lijst totdat het inhoudelijk is afgehandeld.

**Georganiseerd overleg
Sector Defensie
Algemene en Financiële Rechtstoestand (AFR)**

De heer Hop stelt hierop dat, indien zijn vragen worden beantwoord, agendering niet nodig is. Gelet hierop wordt het agendapunt alsnog afgevoerd.

Actiepunt 3: Verdiepende presentatie WKR Defensie

Actie: er wordt een verdiepende presentatie WKR ingepland.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat de presentatie staat ingepland op de conceptagenda van 03-12-2019, voornamelijk als agendapunt 4. Er is qua informatiebehoefte aan de fiscalist mevrouw Leget het volgende aangegeven:

- een totaaloverzicht van hetgeen er in de WKR zit
- wat is van de WKR fiscaal voorgeschreven (verplicht)
- wat is de vrije keuze van Defensie
- een beschrijving van de interdepartementale werking, hiermee wordt waarschijnlijk bedoeld op het door Defensie benutten van de vrije ruimte bij andere departementen.

De presentatie zal worden gegeven door mevrouw Leget, mogelijk bijgestaan door iemand van DC HR. De voorzitter verzoekt om eventuele vragen van tevoren te mailen zodat mevrouw Legein zich hierop kan voorbereiden. Het actiepunt blijft staan.

Actiepunt 4: Rapportage WKR.

Actie: de secretaris luistert de opname van 12-03-2019 terug en maakt een verslag van wat er specifiek over 'het rapport' is gezegd en welk rapport het betreft.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat dit een passage uit het verslag van 12-03-2019 betrof waar beide kanten van het overleg geen duidelijk beeld bij hadden. De secretaris heeft de passage beluisterd en de uitwerking daarvan naar spreker gestuurd. Het bleek om een passage te gaan waarin door de heer Hop uit een brief voor heeft gelezen. Dit luidt als volgt:

'Defensie heeft zichzelf aangaande dit punt overtroffen. Het betreft een langlopend actiepunt met een zeer groot aantal brieven uit het verleden en nu agendeert Defensie het geheel niet. Er wordt gerept over een algemene presentatie waar wij ons derhalve niet eens op kunnen voorbereiden. Sedert 2014 zijn er meerdere brieven over dit onderwerp aangeboden en vervolgens staan er geen stukken geagendeerd. Dat bevreemdt ons uiteraard ten eerste. Daarnaast verwachten wij nog een brief over de rekenregels van de Belastingdienst in combinatie met inzicht in de WKR zoals door Defensie is toegezegd in de vergadering van de WG AFR van 06-03-2018. In het verleden is door Defensie aangegeven dat er een rapport zou worden geschreven aangaande de WKR. Wij gaan ervan uit dat dit inmiddels is afgerond en ook die informatie zouden wij graag ontvangen en bespreken. Daarbij gaan wij er vanuit dat daarin expliciet is opgenomen welke elementen onder de WKR zijn gebracht en van welke gerichte vrijstellingen en nihilwaarderingen gebruik is gemaakt. Indien deze niet zijn vermeld verzoeken wij Defensie om nogmaals deze informatie op te leveren en voor behandeling te agenderen.'

Volgens mevrouw Meesters-Leenheer betreft het laatste stuk de inhoud van de verdiepende presentatie die mevrouw Leget op 03-12-2019 gaat geven. Welk rapport het betrof kon nog steeds niet worden vastgesteld. Spreker heeft gisteravond hierover contact gehad met de heer Duinker van de HDFC. Daaruit kwam naar voren dat de HDFC jaarlijks een WKR-rapportage voor Inpay direct opstelt, dit betreft een Rijksbrede rapportage. Verder is tijdens de presentatie op 12-03-2019 een voorblad van een rapportage getoond aan de hand waarvan de toelichting is gegeven, wellicht werd hierop bedoeld in het verslag. Als laatste mogelijkheid opperde de heer Duinker de rapportage van een Rijksbreed onderzoek naar de werking van de WKR dat in februari 2018 in opdracht van het ministerie van Financiën door onderzoeksbureau Panteia is verricht. Dit rapport is te vinden op Rijksoverheid.nl.

De voorzitter stelt vast dat het punt hiermee voldoende is behandeld. De heer Hop wijst er op dat Defensie wel nog gehouden is om de elementen die onder de WKR vallen en waar gebruik is gemaakt van de vrijstelling dient te benoemen waarop de voorzitter erop wijst dat net is aangegeven dat dit in de presentatie van 03-12-2019 aan de orde komt. Eventuele onderliggende stukken kunnen wegens hun vertrouwelijke karakter niet van tevoren worden rondgemaild. De heer Schilperoort is het hier niet mee eens en duidt dat ook de centrales over de WKR gaan. De voorzitter stelt hierop dat het onderwerp eerst zal worden behandeld in de presentatie en dat specifieke vragen van tevoren kunnen worden gemaild. Op 03-12-2019 kan uitgebreid over de WKR worden gesproken. De heer Van Hulsen merkt op dat er naar zijn beleving bij de bespreking van de actiepunten teveel inhoudelijk op de onderwerpen wordt ingegaan, dit dient te gebeuren als zij in de vergadering als agendapunt worden behandeld. Tevens leidt dit tot herhalingen van de discussie zodra onderwerpen in de vergadering inhoudelijk worden behandeld.

De heer Van Woensel verzoekt, los van deze discussie, om toezending van de presentatie voordat deze wordt gegeven, tenzij zij vertrouwelijke elementen bevat die niet vooraf kunnen worden gedeeld. Na de presentatie kan dan worden afgesproken op welke wijze de centrales in formele zin over de inhoud worden geïnformeerd. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 5: BCO Buitenland.

Actie: Defensie geeft terugkoppeling over de uitkomst van het gesprek van 3 september 2019.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat een gesprek heeft plaatsgevonden onder leiding van de C-DPOD waarvan een verslag is opgemaakt. De uitkomst van de bespreking bleek niet tussen de centrales te zijn gedeeld. Het verslag is opgevraagd door spreekster en op 27-09-2019 door de heer Hazenkamp aan de centrales toegezonden. Het actiepunt is daarmee afgedaan en wordt afgevoerd.

Actiepunt 6: DSI instellen nieuw TW.

Actie: In 2020 instellen TW deconflictering van rechtspositionele aanspraken bij samenwerkingsverbanden; wordt meegenomen i.h.k.v. het nieuwe loongebouw.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat de DSI onder dit bredere TW zal worden behandeld en staat onder deze benaming op de lijst 2020. Zij verwacht dat begin 2020 de voorzitter met de centrales over de prioritering in overleg gaat waarna snel een brede instellingsbeschikking zal worden opgesteld. De opmerking dat het onderwerp wordt meegenomen in het nieuwe loongebouw betreft specifiek de toelage DSI. Het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 7: Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren

Actie: Defensie vraagt via IMS Ankara nadere informatie over actuele regelgeving/bedragen Turkije en gaat na wat de wijzigingen inhouden.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat door Defensie informatie van IMS Ankara is ontvangen. Deze in de Turkse taal geleverde informatie is door een oud-medewerker van Defensie vertaald. Uit het stuk blijkt in ieder geval dat de afkoopbedragen sinds januari 2016 fors zijn gewijzigd. In januari 2016 bedroeg de afkoop € 1.000, in augustus 2018 werd het € 2.000, eind juni 2019 € 5.133 en begin juli € 5.442. Vanaf 01-01-2019 zal de hoogte mogelijk nog worden bijgesteld bij wet. De bedragen die in de vergadering van 19-09-2019 bij benadering werden genoemd blijken correct te zijn en het beeld van de wispelturigheid van de Turkse regering is, gelet op de ontwikkeling van de bedragen, bevestigd. Spreekster vervolgt dat Defensie momenteel middels de renteloze lening een faciliteit biedt voor de afkoop tot € 6.000 en daarom, gelet op de genoemde bedragen, voldoet. Aangezien de volledige Nederlandse tekst van de informatie van IMS Ankara nog niet beschikbaar is en het omdat nog niet bekend is welk bedrag Turkije voor 2020 vast zal stellen wordt voorgesteld de huidige regeling over de jaargrens heen te tillen en het onderwerp te agenderen als alle relevante informatie beschikbaar is. Dit voorstel wordt aanvaard en het actiepunt blijft staan.

Actiepunt 8: tijdelijke voorziening buitenland

Actie: Defensie gaat na of in de VS-regeling is opgenomen dat deze ook voor nieuwe gevallen geldt.

Mevrouw Meesters-Leenheer is dit punt nagegaan en haar conclusie is dat regeling ook voor nieuwe gevallen geldt. De vraag die in de vergadering van 19-09-2019 door de heer Hop is gesteld hangt volgens spreker waarschijnlijk samen met een verkeerde interpretatie van de tekst. De heer Hop reageerde waarschijnlijk op de in brief AFR/19.00405, pag. 2, opgenomen passage 'de nieuw te treffen tijdelijke voorziening zoals hiervoor besproken zal alsdan moeten gaan gelden voor nieuwe gevallen.' Spreker licht toe dat deze passage refereert aan pag. 1 waar de werkgever in algemene zin het proces schetst. Dat ging over de vraag of een land onder een tijdelijke voorziening moet worden gebracht alsmede de hoogte van de aanvulling. 'Nieuwe gevallen' slaat niet op nieuw personeel in de VS maar op nieuwe landen waarvoor mogelijk een voorziening moet worden getroffen. Gelet op deze toelichting is het actiepunt inhoudelijk afgehandeld en het wordt afgevoerd.

Actiepunt 9: Toepassing voorzieningen operatiegebieden

Actie: onderscheid operationeel en regulier werkbezoek schrappen en cfm. tabel 2013 hanteren. Mw. Jansen zoekt uit of na de systeemwijziging bij DC HR correcties nodig zijn o.b.v. afspraken 2013

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat beide actiepunten zijn opgepakt maar nog niet gereed zijn. Als ze inhoudelijk zijn afgerond worden ze middels een nieuwe piepbrief aangeboden. Het actiepunt blijft staan.

Actiepunt 10: Huisvesting van Rijksweg C-DCIOD vs. BMCB.

Actie: T. de Kleijn en mevr. Meesters-Leenheer geven terugkoppeling stand van zaken over wijziging administratieve aanwijzing.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat de C-DCIOD heeft laten weten dat de administratieve aanwijzing on hold is gezet totdat er meer duidelijkheid is over de aanpassing van de legeringsnormen in Nederland. Reden hiervoor is dat deze de basis vormen voor de inhuur van de rijkshuisvesting in het buitenland. Nadien is er nog telefoon- en mailcontact geweest want de behoefte van de C-DCIOD en de BMCB inzake het georganiseerd overleg ligt op een ander vlak. Zij willen bij toekomstige verschillen van inzicht graag zien hoe de escalatiesystematiek die hiervoor ontwikkeld is in de praktijk zijn beslag krijgt. Momenteel verloopt alles zonder conflicten maar gelet op ervaringen met de vorige C-DCIOD is er weinig vertrouwen in een vlotte en effectieve escalatiesystematiek. De algemeen secretaris mevrouw Dorgelo heeft laten weten dat de BMCB over dit onderwerp een brief naar de centrales zal sturen.

De heer Schilperoort wijst erop dat er al verschillende keren over dit onderwerp overleg is gevoerd. Wat hem betreft is de escalatiesystematiek duidelijk: als partijen er niet uitkomen dan dient er van de zijde van Defensie middels een afstemming met de C-DCIOD een voorstel aan de WG AFR te worden gedaan en zal dit gremium een uitspraak te doen. Spreker heeft de indruk dat BMCB tot een soort geschillenregeling wil komen maar dat is niet in de WG AFR afgesproken. Het is volgens spreker simpel: de partijen kunnen binnen de rechtspositie zaken met elkaar regelen en als men er niet uitkomt dan dient de C-DCIOD de kwestie voor te leggen aan de voorzitter van de WG AFR. Laatstgenoemde beoordeelt vervolgens of er een andere afspraak dient te komen en of het onderwerp aan de WG AFR wordt voorgelegd. De heer Schilperoort vindt het agenderen van dit onderwerp zonder een concreet geschil niet wenselijk. De actie ligt in dezen bij Defensie. Mevrouw Meesters-Leenheer stelt hierop dat in de instellingsbeschikking van het BMCB staat dat in geval van geschillen Defensie inderdaad in overleg met de centrales het gesprek voert. De heer Van Woensel geeft aan het eens te zijn met de heer Schilperoort, het escalatieniveau voor de onderhavige problematiek is de WG AFR.

Het actiepunt wordt aangehouden.

Voorraadagenda behorend bij de vergadering van 19 september 2019

1. Legeringsnormen.

Actie: bij de afronding van de Regeling huisvesting en voeding militairen 2018 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt.

Hierover is op 12-03-2019 gesproken en is afgesproken dat dit onderwerp aan de WG AP wordt voorgelegd. Dit onderwerp vervalt daarmee voor de WG AFR en wordt afgevoerd van de voorraadagenda.

2. Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren Defensie.

Actie: bij de afronding van de Regeling huisvesting en voeding militairen 2018 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt.

De status is dat de conceptregeling nog moet worden afgerond en wordt vervolgens ter behandeling aan de WG AFR voorgelegd. Dit onderwerp blijft op de voorraadagenda staan.

*** PAUZE 11.30 – 11.50 ***

Agendapunt 3. Brief Brug- en tolgelden (AFR/15.00723 + 3 bijl, AFR/16.00005+2 bijlagen en AFR/19.00053+ 1 bijlage)

De heer Vink geeft aan dat naar aanleiding van de vergaderingen van de WG AFR van 7 juni 2016 en 6 maart 2018 nog steeds onduidelijkheid bleek te bestaan over de toepassing van brug- en tolgelden, met name over het traject Den Helder – Texel. In de WG AFR van 30-10-2018 is nog een aanvullende vraag gesteld over de fiscale betaalbaarheid voor de medewerkers, er mag hierbij geen sprake zijn van achteruitgang. Spreker heeft over het onderwerp een brief aan de centrales gezonden, onder intrekking van de vorige brief, en daarin is opnieuw een toelichting gegeven waarbij is ingegaan op de vragen die in de WG AFR van 06-03-2019 en 30-10-2018 zijn gesteld. Tot op heden is daar geen reactie op gekomen omdat het onderwerp zou worden behandeld in de WG AFR. Spreker informeert of met zijn brief de gestelde vragen voldoende zijn beantwoord.

Volgens de heer Schilperoort ontbreekt er iets aan het verhaal. Hij meent dat er nog een andere discussie gaande was waarbij door de heer Vink steeds is aangegeven dat kosten zoals de brug- en tolgelden in de kilometervergoeding zouden zitten. Daarvoor is bewijs gevraagd en spreker heeft daar niets van gezien. De heer Vink repliceert dat deze vraag niet expliciet is gesteld in de vergadering van 06-03-2018 waarop de heer Schilperoort stelt dat dat zo moge zijn maar dat zij wel meerdere keren is gesteld. Het gaat spreker met name om de situatie waarin de medewerker qua tegemoetkoming aan zijn maximum zit en daardoor geen langere route valt te berekenen. De gedachte was dat medewerkers de langste route nemen zodat de brug- en tolgelden in de kilometervergoeding zouden zitten. Dit onderdeel mist de heer Schilperoort in de antwoorden. De heer Vink geeft hierop aan terug te hebben gezocht in eerdere vergaderingen en heeft een verslag van de WG AFR met briefnr. AFR/15.00641 aangetroffen waaruit blijkt dat er naar aanleiding van vragen een successievelijk een vijftal brieven is geschreven waarbij elke keer de betreffende brief weer werd ingetrokken. Spreker geeft aan zich bij de beantwoording van de vragen te hebben gehouden aan de laatste vragen die zijn gesteld in de WG AFR van 06-03-2018 in de veronderstelling dat dit voldoende zou zijn. De heer Schilperoort preciseert ook op die brief zelf te hebben gereageerd waarbij hij heeft geconstateerd dat degene die aan de maximum vergoeding zit geen langere route kan plannen om daarmee de brug- en tolgelden vergoed te krijgen. De in de brief beschreven hogere tegemoetkoming bij vaststelling van een langere reisafstand gaat niet op voor deze medewerkers. De voorzitter informeert of dit impliceert dat, indien wel de kortere route via de brug wordt gereden, de hogere vergoeding wordt verkregen. De heer Schilperoort antwoordt dat dit niet het geval is. Als de medewerker met de kortere route al aan zijn maximumvergoeding zit dan levert het niets extra op als de langere route wordt berekend. Daarom heeft spreker een hele tijd geleden al gevraagd waar de vergoeding voor de brug- en tolgelden dan in zit, want in de kilometervergoeding zit zij niet. De heer Vink geeft aan uit de voorgaande stukken te hebben begrepen dat de vergoeding wordt berekend op basis van de omreiskilometers. De heer Schilperoort herhaalt dat dit geen effect meer heeft als de medewerker al op de maximum vergoeding zit.

De heer Van Hulsen wijst erop dat er in Nederland een aantal lange tunnels zijn waarbij de gebruiker tol moet betalen. In het verleden is voor de lijn gekozen dat de medewerker om mag rijden en dan in aanmerking komt voor de omreiskilometers. Spreker wijst op de opmerking van de heer Schilperoort dat er echter medewerkers zijn die al aan het maximum van hun reiskostenvergoeding zitten en daardoor niets extra krijgen als ze omrijden. De heer Van Leeuwen preciseert dat als de kortste route inclusief tunnel al de maximale reisafstand oplevert de omreisroute geen extra vergoeding oplevert. De heer Schilperoort voegt hier aan toe dat de medewerker in dat geval zelf de tol moet betalen en dat kunnen forse bedragen zijn. De heer Van Hulsen denkt overigens niet dat deze situatie vaak voorkomt en vraagt zich af of het wel opportuun is om voor deze situatie een uitzondering in de regeling op te nemen. Wellicht is het beter om in voorkomende gevallen een uitzondering op de regeling te maken.

De heer Schilperoort is van mening dat de reis- en tolgelden gewoon dienen te worden vergoed in plaats van het in het leven roepen van allerlei ingewikkelde constructies. Op dit punt zou volgens hem de regeling moeten worden aangepast, voor het overige kan spreker zich vinden in het voorstel. De heer Van Woensel preciseert dat indien er op de kortst gebruikelijke route een tolbrug of -tunnel ligt de kosten moeten worden vergoed. De heer Schilperoort kan zich hierin vinden maar vraagt zich wel af wat de kosten daarvan zullen zijn. Toen dit onderwerp initieel werd besproken was het een tijd van bezuinigingen waarbij centraal stond om te voorkomen om aanpassingen door te voeren die geld kosten. Mogelijk is dat nu geen issue meer en kan er voor de makkelijke oplossing worden gekozen door in de regeling op te nemen dat de brug- en tolgelden op de kortst gebruikelijke route worden vergoed. Er hoeft dan weinig te worden gewijzigd in de MR. De heer Vink zegt niet te weten wat de financiële impact hiervan is. De heer Van Woensel merkt op dat het omrijden waarschijnlijk niet veel duurder is en wijst er nogmaals op dat het waarschijnlijk om een beperkt aantal medewerkers gaat.

De heer Van Hulsen voorziet dat een dergelijke aanpassing van de regeling gedragseffecten genereert. Naast de grote bruggen en tunnels waarover is gesproken zijn er ook tal van pontjes die medewerkers zullen gaan gebruiken in plaats van de route via de tolvrije bruggen en tunnels. Dit zal extra kosten met zich meebrengen. De heer Van Leeuwen wijst er op dat in die gevallen er minder kilometers worden gereden wat weer een besparing oplevert. De heer Pieters geeft, desgevraagd door de voorzitter, aan het eens te zijn met hetgeen is uitgesproken over de omvang en eventuele kosten van het vergoeden van brug- en tolgelden. Spreker heeft op dit moment echter geen beeld bij de omvang van de kosten van de brug- en tolgelden. Er wordt door enkele leden opgemerkt dat de Westerscheldetunnel in ieder geval € 10 per dag kost, dit wordt als een flink bedrag gezien. De heer Pieters vervolgt dat, ervan uitgaande dat de tunnel € 210 per maand kost, daar de kosten van het omrijden ad 19 cent per kilometer tegenover staan. Er zullen veel kilometers moeten worden omgereden om aan de € 210 te komen en spreker adviseert om hier goed naar te kijken. De heer Van Woensel stelt voor om nu eerst uit te zoeken wat de meerkosten zouden zijn indien wordt uitgegaan van de kortst gebruikelijke route waarbij sprake is van brug- of tolgelden. Dit voorstel wordt aanvaard, de heer Vink zal uitzoeken wat de financiële impact van dit voorstel is. Zodra er een uitkomst is wordt het onderwerp ter verdere bespreking geagendeerd. Op verzoek van de heer Van Hulsen zal ook worden gekeken naar de situatie van degenen die op Texel wonen en in Den Helder werken omdat de reiskosten van die oversteek niet worden vergoed.

* LUNCHPAUZE 12.10 -13.00 *

Agendapunt 4: Brief BFG-kenteken (AFR/19.00138)

De voorzitter heropent de vergadering en geeft de heer Vink het woord. De heer Vink geeft een toelichting op de stand van zaken van het onderwerp. Het betreft een langlopend dossier en spreker heeft met brief nr. AFR/19.00138 een update over de voortgang van dit dossier gegeven. Spreker heeft op 18-04-2019 nogmaals bij de C-DCIOD erop aangedrongen om actie te ondernemen en te bezien of kan worden aangesloten bij de systematiek die bij de Britse en Amerikaanse collega's wordt gehanteerd. Dit houdt in dat over wordt gegaan op een regulier Duits kenteken. Zoals bekend is er naast het BFG-kenteken ook een tijdelijk registratiekenteken dat weliswaar een Duitse kentekenplaat

oplevert maar wel verschillen met de reguliere versie vertoont. De eerste letters zijn DF (Dutch Forces) en het blauwe logo bevat niet de reguliere D maar NL. Dit soort kenmerken roept vooral bij het reizen naar het buitenland vragen op bij de instanties. Op 08-10-2019 heeft de heer Vink opnieuw overleg gevoerd met (een vertegenwoordiger van) de C-DCIOD en met DJZ. Er is afgesproken dat DJZ in overleg gaat met het ministerie van I & M (Infra & Milieu) om te inventariseren wat nodig is om de huidige BFG-regeling te kunnen wijzigen. Door DCIOD is aangegeven dat er mogelijkheden zijn om aan te sluiten bij de door de Britten gehanteerde systematiek. Die houdt in dat er een grote partij Duitse kentekens in voorraad wordt gegeven welke kunnen worden gebruikt om het onderscheid met de BFG-kentekens op te heffen. Er wordt dan één regulier Duits kenteken verstrekt. DCIOD gaat nog bezien of dit een kenteken van de stad Münster wordt of dat er een indeling in regio's komt, dit is een kwestie van hun interne bedrijfsvoering. Voor de bestaande belasting- en verzekeringstechnische voordelen heeft dit alles geen consequenties want de BFG-regeling, die toch al op een aantal punten revisie behoeft, zal dienovereenkomstig worden aangepast. Het 'Duitse kenteken' zal in de regeling voortaan als 'het BFG-kenteken' moeten worden gelezen. Spreker weet nog niet wanneer hij samen met DJZ en DCIOD naar I & M zal gaan maar dit zal in ieder geval op korte termijn zijn. Afhankelijk van de uitkomst daarvan zal er vervolgens met de Duitse autoriteiten worden bezien hoe dit proces zo snel mogelijk kan worden afgerond. Spreker biedt aan de WG AFR bij de volgende vergadering weer een update te geven.

De voorzitter informeert of het gebruik maken van de beschreven constructie een verplichting voor de toekomst inhoudt waarop de heer Vink antwoordt dat dat inderdaad het geval is. Nu kan er nog vrijwillig gebruik van worden gemaakt. Op dit moment is slechts bij circa 25% van de 400 uitgegeven BFG-kentekens gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een schaduwkentekenplaats aan te schaffen wat voor de bedrijfsvoering van DCIOD problemen oplevert. Als wordt overgegaan naar een Duits kenteken voor iedereen dan is dit probleem opgelost.

De heer Hop wijst erop dat ook het schaduwkenteken zeer herkenbaar is en het bekend is dat dit ook problemen in de rest van Europa oplevert. Spreker vermoedt dat er daarom zo weinig gebruik van is gemaakt. Voorts heeft de CCOOP al eerder aangegeven verbaasd te zijn dat dit probleem, in tegenstelling tot de andere landen, nog steeds niet is opgelost in Nederland, het blijft de vraag waarom dit zo is. De heer Vink geeft aan hier geen antwoord op te kunnen geven. Het is de heer Van Woensel bekend dat het zeer lastige materie op een hoog niveau van wetgeving is waarbij men afhankelijk is van het 'hoofd nationland', in casu Duitsland.

De heer Schilperoort geeft aan dat dit onderwerp al zeer lang de aandacht heeft en jaren geleden al een noodoplossing is aangedragen in de vorm van het schaduwkenteken. Daarvan is vervolgens vastgesteld dat het teveel problemen oplevert omdat dit kenteken herkenbaar en herleidbaar is. Toen is afgesproken om zo snel mogelijk naar Duitse kentekens over te gaan maar dat blijkt erg lang te duren, op dat punt is spreker het met de heer Hop eens. Hij benadrukt dat er, met het oog op de veiligheid van de medewerkers en de gezinsleden die in de auto rijden, wel zo snel mogelijk een oplossing moet komen. Deze wens wordt aan de zijde van Defensie gedeeld. Daarom is het de bedoeling, aldus de heer Vink, om circa 600 Duitse kentekens in voorraad bij Defensie te nemen die dan op roulatiebasis uit te geven. Volgens de heer Van Woensel is de reden voor vertraging voor Nederland gelegen in het feit dat er altijd is aangesloten bij de Britten. Er waren twee grote partijen, te weten de Britten en de Amerikanen. De andere landen hebben bij één van deze partijen aansluiting gezocht. Wellicht is dit achteraf bezien geen goede keuze gebleken en spreker hoopt ook op een snelle afhandeling van dit onderwerp. Ook de heer Van Hulsen is deze mening toegedaan en hij vraagt, gelet op het zeer trage verloop, om enige druk op de betrokken partijen uit te oefenen. De heer Hop vraagt zich af of het wellicht beter is om dit onderwerp niet lager bij DCIOD te beleggen maar om het probleem hoger te prioriteren en op een hoger niveau vanuit het ministerie op te lossen. Zodra de kentekens er zijn kan DCIOD vervolgens als uitvoerende instantie de kentekens verdelen. Spreker wijst er op dat het gaat over de veiligheid van het personeel. De heer Van Hulsen wijst erop dat er al namens de voorzitter van de WG AFR met I & M wordt gesproken, een hoger overlegniveau acht hij niet haalbaar. Daarmee zitten er twee ministeries om de tafel wat volgens spreker volstaat. De voorzitter benadrukt dat het niet zo is dat het onderwerp uit handen is gegeven en enkel wordt afgewacht tot er iets gebeurt. Uiteraard staat ook voor de werkgever de veiligheid van het personeel voorop.

Pm Er wordt afgesproken dat de heer Vink op 3 december de voortgang aan de WG AFR terugkoppelt.

Agendapunt 5. TOD achteraf burgerpersoneel FBD Breda (AFR/17.00306 en AFR/19.00156 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft aan dat ook dit dossier al geruime tijd loopt. Er lijkt nu een oplossing te zijn bereikt en zij geeft het woord aan de heer Vink. De heer Vink bevestigt dit. De VBM heeft per brief met nr. AFR/17.00306 een probleem aangekaart betreffende een tijdelijke regeling in de vorm van een intern memo inzake invulinstructie in DIDO voor de TOD achteraf van de C-FBD regio Breda. Hierop heeft spreker bij brief nr. AFR/19.00156 geantwoord dat de C-FBD Breda de nota van 18-04-2018 en de invulinstructie heeft ingetrokken, deze intrekking is als bijlage bij deze brief gevoegd. In de brief is ook meegedeeld dat over het tijdvak 08-06-2017 tot en met 18-06-2018 geen TOD achteraf is uitbetaald aan de chauffeurs van transportgroep Loc NLDA. Bijgevolg is er geen sprake geweest van betalingen die met terugwerkende kracht zouden moeten worden teruggedraaid. De heer Vink stelt voor om dit onderwerp als afgehandeld te beschouwen.

De heer Van Hulsen vraagt zich af waarom dit punt is geagendeerd. Het is door zijn centrale aangekaart en daar is een reactie op gekomen. Er is gebleken dat er geen negatieve consequenties voor medewerkers zijn en daarmee acht spreker de zaak afgedaan.

Agendapunt 6. Aanpassen regeling VVHO (AFR/16.00597 + 1 bijlage, AFR/16.00637, AFR/16.00639, AFR/18.00162 en AFR/18.00213)

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een toelichting. Oorspronkelijk betrof dit onderwerp de centrale walbewaking waarvoor door Defensie een voorstel is gedaan. De VBM en de CCOOP hebben inhoudelijk gereageerd. Bij de vorige vergadering is door spreekster aangegeven welke punten nu nog overeind staan. Dit is ten eerste de interpretatie van artikel 3 van de VVHO, lid 1 sub d (wanneer eindigt de VVHO). Spreekster heeft aan het CZSK de vraag voorgelegd hoe in de praktijk wordt omgegaan met missies die onder de VVHO vallen en zij heeft als reactie twee verschillende voorbeelden ontvangen. Het eerste voorbeeld betreft een tweetal onderzeebootinzetten die zijn gerubriceerd onder CDS. Het tweede voorbeeld betreft de missie van de Rotterdam die aan de missie Atalanta heeft deelgenomen. In beide gevallen heeft het CZSK de VVHO-toelage gestart na het laatste havenbezoek voorafgaand aan de tocht naar het operatiegebied. Bij terugkeer uit het operatiegebied stopte de toelage na het laatste havenbezoek vanuit het operatiegebied. Spreekster licht toe dat in artikel 3, lid 1, sub a en d VVHO wordt gespecificeerd wanneer de aanvang en het einde van de missie zijn. Volgens haar heeft het CZSK met de in de voorbeelden beschreven aanpak correct gehandeld. Uit de verkregen gegevens van de varende eenheden is gebleken dat men is vertrokken uit Den Helder, wat de laatste haven was die is aangedaan, en op welk moment en route is gegaan. Bij laatstgenoemd moment start de VVHO-toelage en vice versa geldt hetzelfde. De voorzitter begrijpt uit dit relaas dat de VVHO-toelage start na vertrek uit de laatste haven van waaruit het schip en route naar het missiegebied gaat. Mevrouw Meesters-Leenheer bevestigt dit en noemt als voorbeeld de 'Zeeleeuw' die als laatste haven Edinburgh heeft aangedaan en daarna en route is gegaan naar het missiegebied. De VVHO-toelage is gestart bij 'trossen los' in Edinburgh. Op de terugweg is een onbekende haven aangedaan en toen is de VVHO-toelage gestopt. Spreekster haalt vervolgens het gestelde in artikel 3, lid 1 sub a van de VVHO aan, waarin letterlijk staat dat de toelage start op de dag van vertrek van grensstation of –overgang of de laatste haven. In artikel 3, lid 1 sub d staat dat de toelage eindigt op de dag van aankomst in de eerste haven, waarbij niet is gespecificeerd dat dit in Nederland moet zijn.

De heren Hop en Schilperoort zien dit anders. Laatstgenoemde wijst er op dat bij de terugkomst in Nederland de VVHO en derhalve ook de inzet niet meer worden gebruikt bij wat er met de centrale walbewaking werd gedaan, want daarbij liep de toelage nog even door. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er op dat het nu specifiek over het aanvang en einde van de toelage VVHO gaat. Dit heeft volgens de heer Schilperoort echter ook een relatie met de centrale walbewaking aangezien de wettelijke regeling bepaalt dat men in het kader van de VVHO nog steeds kan worden ingezet bij de

missies. Spreker hoort nu echter dat dit niet zou kunnen omdat de VVHO voor aankomst in Nederland al wordt gestopt, er kan wat hem betreft dan geen sprake zijn van het op deze wijze inzetten van capaciteit voor de walbewaking.

De heer Van Hulsen stelt het niet eens te zijn met de(ze) interpretatie van artikel 3 lid 1 sub a en d VVHO. Wat spreker betreft passen de VVHO en de walondersteuning wel naadloos in elkaar. Hij wijst er op dat in de VVHO sprake is van het vertrek vanuit de haven *in Nederland* en niet van enige haven daarna. Er moet derhalve worden gerekend vanaf het moment van verlaten van de haven in Nederland en spreker dacht dat dit ook de praktijk was bij het CZSK toen de brief van zijn centrale werd opgesteld. Dit blijkt nu echter niet het geval te zijn en acht deze interpretatie onjuist. De heer Schilperoord ziet dit ook zo en wijst erop dat in de tekst 'laatste haven of vliegveld *in Nederland*' staat. Volgens de voorzitter hangt het ervan af hoe artikel 3 lid 1 sub d wordt gelezen en zij interpreteert de tekst anders. In de passage 'indien de militair terugkeert in Nederland vanuit het operatiegebied: op de dag van aankomst bij een grensstation of -overgang, in de eerste haven of op het eerste vliegveld in Nederland' slaat het laatste 'in Nederland' volgens haar niet alleen op het eerste haven of vliegveld. Wat de heer Hop betreft gaat het er niet om hoe de tekst wordt gelezen maar is van belang dat tijdens Defensie is gesteld dat de VVHO niet begint bij vertrek uit Nederland en al eindigt voordat Nederland wordt aangedaan. Mevrouw Meesters-Leenheer bevestigt dat dit zo door het CZSK wordt gezien. De heer Hop geeft aan, nog los van de vraag of hij het daarmee inhoudelijk eens is, dat het er om gaat dat de militair zonder VVHO-toelage de Nederlandse haven binnenkomt maar vervolgens wel kan worden ingezet voor walbewaking en andere taken. Bijgevolg kan de militair dan niet aanvangen met het Ter Beek-verlof en het recuperatieverlof (artikel 10 VVHO). Mevrouw Meesters-Leenheer repliceert dat dit punt is ingetrokken, het enige punt dat uit de eerdere discussie resteert is het tijdstip waarop de VVHO-toelage start en stopt. De CCOOP heeft, aldus spreekster, in hun brief (nr. FR/16.00639) zelf gewezen op de ruimte die de vrijstelling al liet in die zin dat verlof pas enkele dagen na aankomst kan worden verleend zodat eerst andere werkzaamheden kunnen worden verricht. Defensie heeft te kennen gegeven het daarmee eens te zijn en de regeling in te trekken waarop de VBM er op heeft gewezen dat er nog een punt openstond en dat is nu aan de orde. Het is, aldus spreekster, ook niet mogelijk dat een schip met wapensystemen en dergelijke dat afmeert meteen door een walploeg wordt overgenomen, dit zal door de ploeg op het schip moeten worden gedaan. De heer Van Woensel merkt naar aanleiding hiervan op dat de VVHO-toelage dan ook door dient te lopen totdat deze werkzaamheden zijn afgerond waarop mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt het algemene werkzaamheden betreft zodra de kant is verlaten. De heer Van Woensel repliceert het onterecht te vinden dat de militairen recht op recuperatie hebben maar, onder het mom dat niemand anders dit kan doen, bij aankomst nog allerlei werkzaamheden moeten verrichten. De werkgever heeft er zelf voor gekozen om de VVHO eerder te stoppen. Volgens spreker dient de VVHO eigenlijk door te lopen tot men klaar is en de recuperatieperiode begint. Mevrouw Meesters-Leenheer kan spreker hierin niet volgen en wijst er op dat er de nodige missies zijn die niet onder de VVHO vallen terwijl voor deze groepen personeel dezelfde consequenties gelden. In die gevallen is er volgens de heer Van Woensel echter geen sprake van recuperatieverlof en dan gelden er andere regels. Indien mensen echter van een missie terugkeren is het de bedoeling dat ze de gelegenheid krijgen om verlof op te nemen. Spreker begrijpt dat er bij terugkomst een aantal zaken moet gebeuren maar dit kan niet als vrijbrief dienen om mensen nog wekenlang bezig te laten zijn met het afronden van de werkzaamheden. Hij vindt een aantal dagen al onaanvaardbaar want na een lange missie moeten de mensen naar hun gezin dat zit te wachten kunnen gaan.

De heer Schilperoord begrijpt het standpunt van het CZSK nog steeds niet want in artikel 3 staat duidelijk 'vliegveld of haven *in Nederland*', dus vanaf daar dient de VVHO te starten. Spreker weet dat er een aantal uitzonderingen op deze regel zijn, zoals plaatsing in een ander land waarbij het schip daar ligt of als het schip al in een haven buiten Nederland ligt en opdracht krijgt om van daaruit aan een operatie deel te nemen. De hoofdlijn is echter vanuit Nederland. De heer Van Hulsen wijst er op dat er over twee verschillende zaken door elkaar wordt gediscussieerd en wil eerst de discussie over de interpretatie van artikel 3 VVHO afronden. De discussie over artikel 10 kan daarna volgen, de voorzitter is het hiermee eens. Met betrekking tot de door het CZSK geleverde voorbeelden heeft spreekster de indruk dat de praktijk afwijkt van hetgeen in artikel 3 lid 1 VVHO staat. De heer Suwout geeft aan dat hij de betreffende tekst van de VVHO

onthutsend helder vindt. De heer Van Woensel ziet niet in waarom de VVHO pas ingaat als men vanuit Edinburgh vertrekt in plaats vanuit Nederland, hij beschouwt het verblijf in Edinburgh als onderdeel van de missie en acht de betreffende regelgeving duidelijk. De heer Schilperoort wil nog meegeven dat hij de indruk heeft dat de organisatie door het op een afwijkende manier interpreteren van dit soort evidente regelgeving tracht om personele ruimte te creëren. Spreker vindt dat dit momenteel te vaak gebeurt, in casu lijkt het er op dat artikel 3, lid 1 sub a opzij wordt geschoven en, omdat dit de werkgever beter uitkomt, artikel 3 lid 1 sub c wordt gehanteerd.

- Pm Op voorstel van de heer Van Hulsen stelt voor om het onderwerp te parkeren en eerst verder uit te zoeken hoe de regelgeving tot stand is gekomen en de toelichting op de VVHO te raadplegen. Het onderwerp wordt op de volgende vergadering weer geagendeerd.

Agendapunt 7. Evaluatie I-bundel (SOD/17.00355 + 2 bijlagen en AFR/18.00045)

De heer Vink licht toe dat er in 2013 een pilot met de I-bundel is geweest en dat die is geëvalueerd. Op basis hiervan is het onderwerp besproken in het TW kleding en uitrusting en is een brief aan de WG AFR geadresseerd met het verzoek om met de evaluatie in te stemmen. De VBM heeft in januari 2018 op de evaluatie gereageerd waarin twee zaken aan de orde zijn gesteld. Ten eerste wil de centrale een toelichting op hetgeen Defensie bedoelt met 'het bijsturen van excessen en bestelgedrag.' Daarnaast is aangegeven dat er bereidheid bestaat om in te stemmen met de piepbrief op voorwaarde dat er geen sprake zal zijn van rechtspositionele gevolgen die voortvloeien uit het monitoren en bijsturen van bestelgedrag. De heer Vink geeft de volgende antwoorden van de zijde van Defensie.

Het bijsturen van excessen en bestelgedrag wordt inmiddels verricht door een zogeheten aangewezen functionaris (AF). Deze zijn bij elk onderdeel van Defensie actief en sturen het bestelgedrag aan op basis van de normering die in het systeem van het KPU-bedrijf is opgenomen. Er mogen binnen de norm twee artikelen worden geruild en als de militair meer producten wil dan kan hij deze kopen of anderszins worden verkrijgen. Spreker geeft als voorbeeld de militair die bij een ruiling met een norm van twee stuks aangeeft drie artikelen te willen ontvangen. Hij dient dit verzoek te motiveren en vervolgens geeft de AF hier wel of geen akkoord op. Gebleken is dat door het invoeren van de AF er geen sprake meer is van excessen, althans spreker heeft geen terugkoppeling in deze zin gehad. De pilot loopt goed en is in het TW kleding en uitrusting van 17-07-2019 weer aan de orde geweest. De heer Vink heeft toen aangegeven dat daar niet nogmaals inhoudelijk op het onderwerp wordt ingegaan maar dat het wel nog door de WG AFR zal worden behandeld. Het TW komt twee maal per jaar bijeen. Spreker verzoekt de WG AFR om instemming met de evaluatie te verlenen. Desgevraagd door de voorzitter geeft spreker aan dat er geen sprake is van rechtspositionele gevolgen.

De heer Van Leeuwen heeft hier een vraag over. In de conclusies en aanbevelingen van de evaluatie wordt met betrekking tot kosten van verzending afgeweken van hetgeen praktijk was. Met de invoering van de I-bundel is het aantal gratis verzendingen beperkt tot twee en de werknemer dient voor volgende verzendingen te betalen. Indien hiermee akkoord wordt gegaan ziet spreker dit als een beperking voor de werknemer en vraagt hoe Defensie hier tegenaan kijkt. Bovendien staat in de evaluatie dat de kosten zowel voor verzending naar de woon- als de werkplek gelden.

De heer Vink geeft aan deze vraag niet meteen te kunnen beantwoorden. De voorzitter meent dat in een eerdere brief is aangegeven dat het aantal verzendingen niet zou worden beperkt. De heer Van Leeuwen repliceert dat indien nu wordt gesteld dat de evaluatie wordt geaccepteerd het een optie is om af te spreken dat de aanbevelingen en conclusies niet worden doorgevoerd. Gebeurt dat wel dan leidt dat tot aantasting van de rechtspositie van de militair. Volgens de voorzitter staat in de brief van 22-12-2017 van de heer Reesink duidelijk vermeld dat het aantal verzendingen niet zal worden beperkt en er geen kosten voor in rekening worden gebracht. Er staat duidelijk in wat de overlegpartners met de I-bundel verder zullen gaan doen. De voorliggende conclusies en aanbevelingen stammen van een ander gremium,

worden vervolgens in de WG AFR besproken en kunnen ook niet worden overgenomen. De heer Van Hulsen steunt het voorstel van de heer Vink om door het TW kleding en uitrusting twee maal per jaar te laten bezien of er sprake is van excessen of ongebreidelde verzendingen. Indien nodig komt het onderwerp vanuit genoemd TW op de AFR-tafel. Volgens de heer Van Woensel is de kwestie simpel: er wordt een aanbeveling gedaan om het aantal verzendingen te beperken tot twee. Indien de werkgever deze aanbeveling wil overnemen en daarmee de huidige praktijk inperken, dan dient hierover in de WG AFR te worden gesproken. Neemt Defensie de aanbeveling niet over, waarmee in lijn van de brief van 22-12-2017 wordt gehandeld, dan is er geen verdere discussie nodig. De heer Schilperoort vult hierop aan dat in de brief ook staat dat er aan de invoering van de I-bundel als monitoringstool geen rechtspositionele gevolgen zijn verbonden. Nu de werkgever in het overleg heeft aangegeven vast te houden aan de gemaakte afspraken heeft spreker geen moeite met het accepteren van de uitkomst van de evaluatie. De heer Vink wijst er volledigheidshalve op dat er ook een eindmeting evaluatie I-bundel is die per memo aan de C-KPU en de D-DMO is gezonden waarin ook letterlijk staat dat het aantal verzendingen niet zal worden beperkt, dit is overgenomen in de aanbiedingsbrief van 22-12-2017. De heren Schilperoort en Van Woensel geven aan het eens te zijn met de inhoud van deze brief waarop de voorzitter vaststelt dat het onderwerp formeel kan worden afgerond, partijen gaan hiermee akkoord.

De heer Hop vraagt waarom een aantal zaken niet meer in de I-bundel zit aangezien is gesteld dat er geen rechten zouden worden afgenomen. Medewerkers kunnen nu met de I-bundel bepaalde zaken aanvragen welke echter meteen in mindering op het salaris worden gebracht en dat strijdt volgens spreker met de gemaakte afspraken. Dit hangt volgens de heer Vink ervan af of het een aanschafartikel is of niet en dat heeft met de pakketrechten te maken. Op voorstel van de heer Van Hulsen wordt afgesproken dat dit soort punten in het TW wordt afgehandeld. De voorzitter stelt vast dat de evaluatie voldoende is besproken. Vragen inzake de inhoud en samenstelling van de I-bundel worden in het TW kleding en uitrusting besproken. De heer Vink geeft aan dat het eerstvolgende overleg van dit TW op 21-11-2019 is en nodigt de leden uit om eventuele onderwerpen te melden zodat ze mee kunnen worden genomen in het overleg.

Agendapunt 8. Vaar- en oefentoeelage en bijzondere inzet (SOD/17.00216 + 1 bijlage en AFR/17.00224)

De heer Suwout geeft een toelichting op het onderwerp. Het dossier begint met briefnr. SOD/17.00216 van 09-08-2017 over de vaar- en oefentoeelage en aanwijzing bijzondere inzet die is uitgegaan naar aanleiding van een uitspraak van de bestuursrechter. Met de SCO-brief nr. AFR/17.00224 hebben de centrales verzocht om het onderwerp voor de WG AFR te agenderen omdat het onderwerp de rechtspositie van de militair raakt. Spreker vraagt zich af of bespreking van deze briefwisseling, bezien in het licht van het inmiddels bereikte AV-akkoord 2018-2020, nog wel opportuun is omdat het onderwerp inhoudelijk achterhaald is. De knip die was gemaakt tussen vaar- en oefentoeelage is met het akkoord immers geschrapt. Spreker informeert hoe de centrales hier tegenover staan.

De heer Hop geeft namens de centrales aan dat eerder is benoemd wat als varen en wat als oefenen moet worden aangemerkt. Daarbij is gesteld dat naar aanleiding van de uitspraak alle vaaractiviteiten per definitie ook als oefenen dienen te worden beschouwd. Dit is in het AV-akkoord weliswaar gerepareerd maar daarbij is een ingangsdatum gehanteerd die is gelegen na de datum van de stukken die over dit agendapunt gaan. De centrales zijn van mening dat alle vaaractiviteiten operationele vaartochten zijn die met het oog op de uitspraak onder de oefentoeelage dienen te vallen. Zij maken uit de brief van Defensie op dat bijvoorbeeld het varen voor materieelbeproevingen, waarbij met munitie en kanonnen wordt geschoten, niet wordt aangemerkt als oefenen maar als varen. De centrales stellen voor om voor de periode vanaf de uitspraak tot datum AV-akkoord 2018-2020 met terugwerkende kracht alle vaartoeelages om te zetten in oefentoeelages. De rest van de periode is in het AV-akkoord al gerepareerd.

De voorzitter begrijpt dat het voorstel van de centrales er op neerkomt dat de vaartoeelage over de periode vanaf de uitspraak tot het moment waarop het AV-akkoord in werking treedt, met terugwerkende kracht wordt omgezet in een oefentoeelage. De heer Van Hulsen ziet het meer als het vervroegen van de ingangsdatum van de AV-afspraken. De heer Hop verwijst naar de door Defensie bij briefnr. SOD/17.00216 aangeleverde 'nota vaar- en oefentoeelage en bijzondere

inzet'. Daarin is bij punt 8 over de uitspraak opgemerkt dat door de zeer ruime definitie van het begrip oefenen en de interpretatie daarvan door de rechter nagenoeg alles als oefenen valt aan te merken. De voorzitter wijst er op dat deze zin verder gaat met 'is over de reikwijdte van de begrippen varen en oefenen discussie ontstaan'. De heer Hop attendeert vervolgens op de bij punt 5 opgenomen passage luidend 'gedurende een periode langer dan 24 uur buiten de thuishaven verrichten van werkzaamheden en diensten aan boord van een Nederlands (oorlogs)schip geeft aanspraak op de vaartoelage, en niet op de oefentoelage. De heer Suwout leest de brief zo dat, ondanks de uitspraak van de rechter, het onderscheid tussen varen en oefenen nog altijd relevant is en dat daarna wordt opgesomd wanneer dit het geval is. De vraag is vervolgens of Defensie het met de interpretatie van de centrales eens is. Destijds is per brief voorgesteld om dit punt te bespreken. De heer Hop heeft aangegeven dat het ondanks het AV-akkoord relevant is dat erover wordt gesproken omdat het onderscheid tussen varen en oefenen er eerder ook niet meer was.

De heer Van Woensel brengt naar voren dat het vervallen van het onderscheid nu een vaststaand gegeven is. Er werd op een bepaalde manier omgegaan met varen en oefenen waarbij er ook een verschil bestond in de hoogte van de vergoedingen. Vervolgens heeft de rechter uitspraak gedaan welke heeft geleid tot de brief van Defensie waarin wordt aangegeven dat een aantal activiteiten, die voorheen als varen werden aangemerkt, met terugwerkende kracht tot 01-04-2017 als oefenen wordt gezien. Er wordt met andere woorden een groot deel van wat als varen werd aangemerkt alsnog als oefenen geïnterpreteerd. Spreker is van oordeel dat deze situatie zich heeft voortgezet tot aan het AV-akkoord, waarin is afgesproken dat varen en oefenen in ieder geval voor wat betreft de hoogte van de vergoeding gelijk zijn. Er zijn een aantal activiteiten overgebleven die ook door de rechter als varen zijn bestempeld dus daarvoor blijft de vaartoelage van kracht. De heer Van Woensel ziet het door Defensie met terugwerkende kracht tot 1 april 2017 omzetten van de vaar- in een oefentoelage als een uitbreiding van de AV-afspraken over dit onderwerp.

De heer Suwout wijst er op dat op het moment dat de brief door Defensie werd verzonden, zijnde 09-08-2017, het verhaal inhoudelijk klopte en spreker vraagt zich af of door de centrales nu wordt gesteld dat ook toen de interpretatie van de vaar- en oefentoelage niet klopte. De heer Hop geeft aan dat de centrales op dat moment een brief hebben gestuurd met het verzoek om het onderwerp te bespreken. Een van de zaken die men wilde bespreken was dat Defensie had aangegeven dat tijdens het varen ook sprake kan zijn van oefenen maar dat niet elke vorm van varen meerdaags oefenen betreft. Eén of enkele oefenmomenten maken volgens Defensie niet dat voor de hele vaarperiode recht bestaat op de oefentoelage. Spreker geeft aan dat de centrales op dat punt met Defensie van mening verschillen. De heer Suwout begrijpt hieruit dat de centrales vinden dat de interpretatie van Defensie op 09-08-2017 al niet correct was. Spreker kan dit inhoudelijk nu echter niet beoordelen. De heer Hop stelt hierop dat de SCO-brief op 01-09-2017 aan Defensie is toegezonden wat impliceert dat de vier centrales gezamenlijk hebben aangegeven het onderwerp te willen agenderen. De reden hiervoor is dat de centrales het niet eens zijn met de wijze waarop Defensie omgaat met de toelages, in het bijzonder daar waar Defensie aangeeft een vaarperiode met oefenmomenten te zien als een periode waarover de oefentoelage moet worden toegekend.

De heer Suwout leidt hieruit af dat het standpunt van de centrales is dat Defensie al voor het AV-akkoord een onjuiste interpretatie gaf aan het verschil tussen de vaar- en oefentoelage. De heer Schilperoort voegt hier aan toe dat de centrales vinden dat op het moment dat er geoefend wordt tijdens het varen wel recht op de oefentoelage bestaat. Het is volgens spreker echter niet zo dat alle activiteiten tijdens het varen ineens als oefenen gelden indien er tijdens het varen oefeningen worden gehouden. De heer Hop wijst er op dat de marge hierbij wel erg klein is omdat er tijdens elke vaartocht wordt geoefend.

De heer Van Hulsen wil de discussie scherp krijgen en neemt als voorbeeld de hydrografische vaartuigen. Spreker vraagt zich af of de activiteiten die deze vaartuigen verrichten, zoals het peilen van golfactiviteiten en de bodemstructuur, als oefenen moeten worden gezien. Spreker leidt uit hetgeen de heer Hop heeft gesteld af dat dit het geval is. De heer Suwout ziet dat anders: deze bemanning valt onder punt 5 van de bij de Defensiebrief gevoegde nota, en omdat niet tevens wordt voldaan aan de in punt 4 van de nota gestelde voorwaarde dat er sprake is van een oefening

die langer duurt dan 24 uur. De heer Van Hulsen is het hiermee eens. In punt 4 van de nota staat dat er sprake is van oefenen indien er een substantieel oefenprogramma is, en wat dat laatste inhoudt kan een punt van discussie vormen. Volgens de heer Schilperoort heeft de heer Hop dit punt niet goed geïnterpreteerd. Spreker is zelf uitgegaan van de uitspraak van de rechter waarin staat dat er andere militairen aan boord zijn die oefenen. Hierop stelt de heer Van Hulsen dat de uitspraak echter er ook over ging dat er op de wal een aantal militairen zat dat ondersteuning verleent. Zij zaten niet op het schip maar vonden dat zij wel recht op de oefentoeelage hadden omdat ze integraal deel uitmaakten van de oefening die aan boord werd uitgevoerd.

Volgens de heer Van Woense! heeft Defensie een veel ruimere uitleg aan de uitspraak gegeven dan de rechter heeft bedoeld. Spreker vermoedt dat hiervoor is gekozen om nieuwe discussies te voorkomen waarbij door de werkgever een duidelijke, ruime omlijning is aangebracht. Wat spreker betreft was de discussie op dat moment afgelopen waarbij is afgesproken dat indien zich situaties voordoen, die recht zouden kunnen geven op de oefentoeelage, dit door de centrales proactief aan Defensie kon worden gemeld. De centrales zijn onder deze afspraak akkoord gegaan met de brief van Defensie. Deze afspraak staat voor spreker nog steeds en hij vraagt zich af waarom er over het onderwerp nog discussie moet worden gevoerd. Dit sluit volgens de heer Suwout ook aan bij de informatie waarover hij beschikt. Spreker haalt aan dat is afgesproken dat het hangende een stelselwijziging het de bedoeling was om het proces tijdelijk te dejuridiseren en zo ruimhartig mogelijk met het onderwerp om te gaan.

De voorzitter stelt vast dat de heer Hop het nog niet helemaal eens is met de inhoud van de brief van Defensie. Op haar voorstel wordt afgesproken om eerst het verslag van de vergadering waarin dit onderwerp is besproken te raadplegen teneinde de gemaakte afspraken naar aanleiding van de uitspraak te verifiëren. De heer Van Hulsen geeft aan dat het gaat om het verslag van de WG AFR van 30-01-2018, punt 6. Volgens de heer Hazenkamp zijn de meest recente afspraken over de toelages gemaakt op 30-06-2019 en die luidt: per 01-01-2019 worden de bedragen per etmaal voor varen, oefenen en bijzondere inzet geharmoniseerd. Dit betekent dat de bedragen voor varen per 01-01-2019 gelijk zullen zijn aan de bedragen voor oefenen en bijzondere inzet.

De heer Hop wijst er op dat dit los staat van de huidige discussie. In de brief van Defensie van 09-08-2017 wordt door Defensie een onderscheid gemaakt tussen varen en oefenen. Bij punt 8 van het bijbehorende memo staat dat het AMAR en de VROB oefenen definiëren als 'Elk door defensiepersoneel in de praktijk brengen van onderwezen bekwaamheden teneinde aldus de bedrevenheid in het uitvoeren van aan de krijgsmacht opgedragen operationele taken te verwerven, te vergroten of te onderhouden.' Vervolgens wordt volgens de heer Hop gesproken over een zeer ruime definitie van het begrip oefenen waaruit hij afleidt dat dit begrip zeer ruim moet worden uitgelegd. Dit, in samenhang met de interpretatie die de rechter aan oefenen geeft, houdt volgens hem in dat *alles* oefenen is. Defensie draait dit echter om: in alle gevallen is sprake van varen en vervolgens wordt daarop een aantal uitzonderingen opgesomd.

De heer Van Woensel geeft aan dat met de 'brondiscussie' wordt bedoeld op het wegnemen van het onderscheid tussen varen en oefenen. Mevrouw Meesters-Leenheer attendeert erop dat bij punt 5 onderaan opgesomd staat wat wel als varen en niet als oefenen moet worden opgemerkt waarop de heer Van Woensel opmerkt dat het daar niet om draait. Zijn punt is dat de brief van Defensie volgens hem is behandeld. Er wordt nu echter gesteld dat Defensie een voorstel heeft gedaan waarop een SCO-brief volgde en dat de discussie nog open zou zijn. Spreker meent dat het onderwerp na de SCO-brief is inhoudelijk is behandeld wat ook uit het verslag van 30-01-2018 blijkt. De heer Van Hulsen citeert uit dat verslag de volgende passage: 'De voorzitter wil de discussie afronden. Spreker wijst er op dat alle grenzen die worden getrokken mogelijk nadere discussie zullen opleveren. Zolang de brondiscussie nog niet gevoerd is zijn partijen hier dus nog niet mee klaar.' Dit bevestigt aldus de heer Van Woensel wat hij heeft gesteld. De heer Kreeftmeijer heeft volgens hem aangegeven dat dit de nieuwe lijn is en vervolgens dat men nog niet klaar is met het onderwerp. Laatstgenoemde heeft daarbij opgemerkt dat eventuele nieuwe voorbeelden konden worden aangeleverd en dat de lijn naar aanleiding daarvan mogelijk kon worden bijgesteld. De brondiscussie over het wegnemen van het onderscheid was volgens de

heer Van Woensel echter een AV-aangelegenheid en dat was destijds al bekend. De voorzitter concludeert dat de brief van 09-08-2017 inhoudelijk is behandeld in de vergadering van 30-01-2018 en afgedaan met de opmerking van de voorzitter dat de centrales zich konden melden met voorbeelden.

De heer Schilperoort heeft, los van de voorgaande discussie, een opmerking over de bijzondere inzet (punt 6 in het memo). Daar staat vermeld dat de inzet van het stationsschip Caraïbisch gebied, van vertrek tot terugkeer in Den Helder, als bijzondere inzet als bedoeld in de VROB wordt aangemerkt. Dit houdt in dat er bij het heen- en terugvaren sprake is van bijzondere inzet buiten Nederland. Er is volgens spreker in het TW een uitgebreide discussie gevoerd over de vraag of de VROB de ruimte geeft om de bijzondere inzet uit te breiden tot buiten Nederland. Hierover is men het toen niet eens geworden en er wordt hierover nog een brief aan de WG AFR geadresseerd. Spreker geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen in het memo bij punt 6 over de bijzondere inzet is gesteld. Bij de inzet voor 'Beneficial Co-operation' wil de heer Schilperoort er nog wel in meegaan dat dit buiten Nederland kan. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er op dat het punt over het stationsschip achterhaald is omdat inmiddels met wisselbemanningen wordt gewerkt waarop de heer Schilperoort aangeeft dat het hem om de principiële discussie gaat of bijzondere inzet al dan niet buiten Nederland kan plaatsvinden.

De heer Van Woensel brengt de onder punt 7 genoemde havenvergoeding onder de aandacht. Naar aanleiding van de brief van 09-08-2017 is ook hierover gesproken waarbij is vastgesteld dat de havenvergoeding alleen geldt voor degenen die onder de vaartoelage vallen. Dit was toen geen probleem omdat de vaartoelage destijds lager was dan de oefentoelage. Inmiddels zijn de vergoedingen echter in hoogte samengevoegd maar is de havenvergoeding nog steeds alleen voor degene die de vaartoelage ontvangt. Hierdoor ontstaat er een nieuwe discussie en spreker geeft te kennen dat dit punt in de AMvB die nu wordt opgesteld moet worden meegenomen. Het ontstane onderscheid acht spreker niet uitlegbaar.

De heer Suwout vraagt zich af of het onderwerp vaar- en oefentoelage nu voldoende is besproken en of het inhoudelijk kan worden afgesloten. Spreker merkt op dat achter de SCO-brief meerdere argumenten schuilgaan. Wat de heer Van Hulsen betreft is met deze vaststelling het onderwerp afdoende besproken. Het is op de een of andere manier weer op de agenda beland wat niet zou zijn gebeurd als de centrales meteen kenbaar hadden gemaakt dat het onderwerp in januari 2018 al was besproken en afdoende behandeld. Spreker herhaalt dat zijns inziens de brief van Defensie afdoende is besproken en geeft aan dat hij kan leven met de afspraken die daarin zijn opgenomen voor de interim-periode. De punten over de havenvergoeding en de bijzondere inzet die door de heren Van Woensel respectievelijk Schilperoort zijn gemaakt kunnen later worden besproken. De heer Hop wijst er op dat in het verslag van 30-01-2018 staat dat de brondiscussie nog moet worden gevoerd waarop door de voorzitter aangeeft dat die in het AV-akkoord is afgehandeld.

Agendapunt 9. Bijstelling van toelage buitenland over de 2de helft 2017 voor gehuwde binnenslaper/boordplaatser (AFR/18.00076 + 2 bijlagen, AFR/18.00080, AFR/18.00458)

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat bij de vergadering van 19-09-2019 bij de bespreking van de actiepunten 13, 22 en 23 stil is gestaan bij de tijdelijke voorzieningen die getroffen zijn voor de VS, het VK en Turkije. Ook is gesproken over de categorie gehuwde binnenslaper waarvan is gezegd dat die niet langer wordt gehanteerd maar dat de vergoeding over de volledige breedte wordt toegekend. Verder kunnen via het TW buitenland nieuwe landen worden toegevoegd. De toelage is inmiddels ook gestopt. Spreekster stelt voor het agendapunt als afgerond te beschouwen.

De heer Van Woensel is het niet met deze weergave eens want er is volgens hem een discussie gevoerd over de regeling waarbij van de zijde van de centrales is aangegeven dat zij het er niet mee eens waren omdat het alleen de binnenslaper betrof. Met de regeling die nu is vastgesteld is dit ook anders ingericht, er is door Defensie echter voor een andere

ingangsdatum met terugwerkende kracht gekozen dan de centrales wilden. Wat spreker betreft had er een ingangsdatum moeten komen als vervanger van de regeling waar de centrales het niet mee eens waren. Er is, gelet op de omstandigheid dat er in ieder geval snel een voorziening voor de medewerkers moest komen, door de centrales onder voorbehoud met de nieuwe regeling ingestemd waarbij door Defensie zowel in het TW buitenland als de WG AFR is toegezegd dat er nog zou worden gekeken naar de financiële mogelijkheden. De heer Schilperoort sluit zich hierbij aan, er is afgesproken dat Defensie nog zou kijken naar het financieel beslag van een eerdere ingangsdatum. Het onderwerp kan daarom nog niet worden afgedaan. Het gaat de heer Van Woensel niet inhoudelijk om de onderhavige regeling, die mag wat hem betreft vervallen. Er dient dan wel te worden afgesproken dat de vervangende regeling die in de vorige vergadering is overeengekomen dezelfde ingangsdatum krijgt als de oude regeling (1 juli 2018). Hier zou nog naar worden gekeken door Defensie en spreker is benieuwd naar de stand van zaken. Indien er een financieel probleem is dan wil hij weten hoe groot dat is en spreker heeft ook nog geen inhoudelijk argument gehoord op grond waarvan de onder voorbehoud vastgestelde ingangsdatum zou moeten worden bestendigd.

De voorzitter merkt op dat dit punt bij de voorbereiding van de vergadering blijkbaar over het hoofd is gezien. In het verslag van de WG AFR van 19-09-2019 staat op pagina 19, derde alinea dat de heer Schilperoort vastgesteld wil hebben 'dat nog zal worden bekeken of de thans voorgestelde ingangsdatum voor het VK en Turkije wel recht doet aan de feitelijke situatie waarvoor de regeling wordt ingevoerd en dat deze ingangsdatum nog kan worden aangepast. De voorzitter zegt dit toe.' De heer Schilperoort stelt vast dat dit als actiepunt had moeten worden opgevoerd, dit is kennelijk vergeten. De voorzitter stelt verder vast dat op pagina 20, tweede alinea staat dat de heer Hop heeft gezegd akkoord te gaan 'met de voorgestelde tijdelijke voorziening voor het VK en Turkije mits....nu wordt afgesproken dat de ingangsdatum van 01-07-2018 nog nader in het TW Buitenland zal worden bezien en zo nodig aangepast.' De vraag ligt dus daar en niet bij de WG AFR. Spreker geeft aan dat dit conform afspraak ook zal gebeuren en dat het punt alsnog op de actiepuntenlijst dient te komen.

Pm

De heer Hop wijst er op dat er voor de VS, Turkije en het VK nu een aantal aanpassingen zijn doorgevoerd maar in de brief van Defensie staat nog een groep, namelijk de gehuwde binnenslaper/boordplaatser in Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustachius en Sint Maarten. Spreker heeft er geregeld op gewezen verbaasd te zijn dat alleen de groep VS, Turkije en VK een bijstelling krijgen en de rest niet, want ook zij hebben te maken met koersschommelingen en mogelijk nog veel meer in hun kosten en bestedingspatroon dan de gehuwde boordplaatser voor wie alles betaald wordt. De voorzitter repliceert dat dit in het TW Buitenland wordt besproken. De heer Hop stelt vervolgens dat in het verslag van 19-09-2019 is vastgesteld dat Defensie niet bekend is met problematiek in de landen in het Caraïbisch gebied. Tegelijkertijd wordt in de brief van Defensie gesteld dat de gehuwde boordplaatser wel financiële problematiek in dat gebied ondervindt en dan vindt spreker het onbegrijpelijk dat deze groep geen tegemoetkoming ontvangt. De voorzitter antwoordt al aan te hebben gegeven dat dit onderwerp in het TW Buitenland aan de orde is. De heer Hop stelt vervolgens dat Defensie met de brief, zonder overleg met de centrales, aan de categorie gehuwde boordplaatser in het Caraïbisch gebied een bijstelling van de toelage buitenland heeft toegekend voor de tweede helft van 2017. Daar waren kennelijk gronden voor en spreker heeft meerdere malen aangegeven dat indien één groep wordt gecompenseerd dit ook voor de anderen moet gelden. Dit is ook in het TW aan de orde geweest, reden waarom spreker het punt daar ook niet meer neergelegd wil zien. Voor het VK, Turkije en de VS is het probleem nu wel opgelost maar voor de groep in het Caraïbisch gebied niet. De heer Hazenkamp merkt op de heer Hop daar waar hij spreekt over het verslag van 19-09-2019 refereert aan de zin 'Dit leverde geen signalen op dat het totaal aan vergoedingen afwijkt van hetgeen in de praktijk daadwerkelijk nodig is.' Spreker wijst vervolgens op de zin die daarna volgt luidende 'Verder is in algemene zin de toezegging gedaan dat bij het vaststellen van de hoogte en de percentages *door het TW Buitenland* jaarlijks ook zal worden bekeken of er landen of situaties zijn waarvan de vergoeding moet worden aangepast.' De heer Hop merkt naar aanleiding hiervan op dat de aanpassing van de vergoeding dan per nu is vastgesteld aangezien Defensie zelf in 2017 heeft aangegeven dat er sprake is van een situatie die noopt tot aanpassing van de vergoeding. De heer Hazenkamp repliceert dat dit aan het TW Buitenland is voorbehouden. De heer Hop antwoordt hierop dat vanuit dat TW is

aangegeven dat er geen situaties in het Caraïbisch gebied bekend zijn die nopen tot een aanpassing maar dat in de brief iets anders wordt gesteld. Spreker herhaalt het onbegrijpelijk te vinden dat er alleen voor de gehuwde boorslaper iets is geregeld. De heer Suwout merkt op dat het maar de vraag is of dat wel terecht was.

De voorzitter stelt voor om de kwestie opnieuw in het TW Buitenland te bespreken maar de heer Hop is het daar niet mee eens en stelt voor om het probleem verder in de WG AFR te bespreken. De heer Van Hulsen sympathiseert met het standpunt van de heer Hop maar wijst er op dat de conclusie van iets wat in 2016 of 2017 is gebeurd zich ook automatisch manifesteert in 2018 en daarna te kort door de bocht is geredeneerd. De voorzitter vult hierop aan dat er per jaar wordt vastgesteld. De heer Hop wijst er op dat naar aanleiding van de bijstelling voor een groep in het Caraïbisch gebied is gestart met het repareren van andere landen. Spreker herhaalt dat daarom ook naar de andere groepen in het Caraïbisch gebied moet worden gekeken. Mogelijk hebben andere groepen dan de gehuwde boordslaper gezien hun uitgavenpatroon juist hogere kosten. Het kan niet zo zijn dat Defensie nu aangeeft niet bekend te zijn met de problematiek in dat gebied terwijl in 2017 juist is besloten tot een bijstelling voor één groep. De voorzitter herhaalt dat dit in 2017 was en dat per jaar wordt vastgesteld. De heer Schilperoort sympathiseert ook met de heer Hop en stelt voor dat wordt onderzocht wat de situatie in 2017, 2018 en 2019 was en dat de resultaten in het TW Buitenland worden bekeken. Vervolgens kan worden bepaald of het nodig is om voor de andere groepen aanvullende maatregelen te treffen. De voorzitter stelt voor om dit als actiepoint op te pakken en zij zal aan de voorzitter van het TW Buitenland (de heer De Kleijn) vragen of het mogelijk is om een dergelijk onderzoek te doen en hoeveel tijd dit kost. Spreekster is het met de heer Hop eens dat het opmerkelijk is dat bij valutaschommelingen de ene groep wel iets extra krijgt en de anderen niet. De heer Schilperoort is het daar niet mee eens omdat het volgens hem om een totaalpakket gaat waarbij aan de ene kant kosten stijgen terwijl andere kosten dalen. Indien echter blijkt dat er over het geheel genomen toch sprake is van een stijging dan vindt spreker een correctie van de toelage aangewezen. De heer Suwout haalt aan dat de achterliggende gedachte was dat bij grote koerswijzigingen dit voor de categorie gehuwde binnenslaper meer gevolgen zou hebben dan voor de andere in het VBD gehanteerde categorieën. Het argument was dat voor deze groep de bestedingen voornamelijk in Nederland zouden plaatsvinden omdat daar het gezin verblijft.

Pm

De heer Van Hulsen geeft aan dat er twee aandachtspunten zijn. Het eerste is dat er iets is gedaan voor gehuwden met een gezin en voor andere categorieën niet waarbij de vraag is of daar een reden voor was en of die steekhoudend was. Het tweede is dat er is gehandeld omdat er sprake was van valutaschommelingen in 2016 en 2017. Als deze zich ook in 2018 en 2019 hebben voorgedaan dan ziet spreker aanleiding om de regeling ook voor deze jaren voort te zetten of door iets anders te vervangen. Dit kan, aldus de voorzitter, door het TW Buitenland worden getoetst en spreekster zegt toe dat dit zal gebeuren.

Agendapunt 10. Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen (AFR/18.00185+2 bijlagen, AFR/19.00206)

De heer Vink geeft aan dat er is afgesproken dat er een nieuw wijzigingsvoorstel zou komen voor de regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen maar door tijds- en capaciteitsgebrek is er nog geen conceptvoorstel tot stand gekomen en is het nog niet mogelijk om dit onderwerp te inhoudelijk te bespreken in de WG AFR.

De heer Van Woensel heeft spreker eraan herinnerd dat de 72 uur privéverblijf ter plaatse bij buitenlandse dienstreizen nog steeds in DIDO staat. Dit actiepoint is inmiddels opgepakt en de 72 uur wordt uit DIDO verwijderd. In de vergadering van 12-03-2019 is uitgebreid gesproken over het wijzigingsvoorstel zoals dat toen op tafel lag, dit is aldus spreker inmiddels ingetrokken. Er zal een nieuw voorstel komen waarbij over de privéverlenging in het algemeen, los van de 72 uur, mogelijk bepalingen worden opgenomen in de Regeling Dienstreizen Defensie. Er zijn hieraan immers kosten verbonden en dergelijke en het is de vraag wie deze moet dragen. Enerzijds moet daarmee bij dit onderwerp de commandant zijn afgedekt maar er dient tegelijkertijd een bepaalde mate van vrijheid te worden gecreëerd voor de duur van de privéverlenging. De heer Vink herinnert zich verder over de gevoerde discussie dat aangaande de indeling in

vier categorieën de heer Van Woensel heeft verzocht om de categorieën 3 en 4 samen te voegen. Ook heeft Defensie over de indeling in reisklassen voor wat betreft de businessclass voor bepaalde rangen, waarbij in de huidige tabel nog een onderscheid bestaat tussen continentaal en intercontinentaal, voorgesteld om dit analoog aan hetgeen in de sector Rijk geldt om te zetten in vluchten korter en langer dan zes uur. Zijdens de centrales is toen aangegeven dat iedereen in aanmerking moet kunnen komen voor businessclass waarop Defensie heeft aangegeven dat dit financieel en bedrijfstechnisch niet uitvoerbaar is. Als voorbeeld geeft spreker een compagnie van 150 personen die naar de West moet reizen. Als dit met in de businessclass moet dan zouden er meerder vliegtuigen moeten worden gebruikt gelet op het beperkte aantal stoelen.

De heer Schilperoort merkt op één van de leden te zijn die te kennen hebben gegeven dat er in de basis geen onderscheid naar rang mag worden gemaakt, onder andere vanuit Arbotechnisch oogpunt. Vooral bij lange vluchten kan het zitten op de krappe stoel gezondheidsklachten veroorzaken. Indien er een grote groep in een keer moet worden verplaatst wil spreker daar nog wel over praten, al zijn daar vaak andere oplossingen voor zoals het inzetten van een heel vliegtuig. Hij herhaalt geen aanleiding te zien voor een onderscheid in rangen. Verder heeft de heer Schilperoort in de discussie aangegeven het niet wenselijk te achten dat er wordt gedaan aan cherry picking uit de Rijksregeling, dit was volgens hem zelfs de kern van de discussie. Dit standpunt staat voor spreker nog steeds. De heer Hop geeft aan dat indien mogelijk gunstige voorwaarden juist wel uit de regeling van BZK moeten worden overgenomen. De heer Schilperoort vindt daarentegen dat Defensie een eigen regeling die goed bij de organisatie past dient te hebben. De voorzitter is het daar mee eens en zegt toe dat er een nieuw wijzigingsvoorstel voor de regeling dienstreizen inzake buitenlandse reizen komt. Het onderwerp wordt waarschijnlijk begin 2020 geagendeerd. Men is het erover eens dat het zeker aan de orde moet komen maar het heeft geen hoge prioriteit.

Pm

De heer Hop wijst er op dat er al uitgebreid discussie over het onderwerp is gevoerd en wil voorkomen dat met de nieuwe nota deze discussie over wordt gedaan. De heer Van Woensel geeft aan evenals de heer Schilperoort een voorstander te zijn van het invoeren van een regeling die voor iedereen gelijk is. In gevallen waarbij de bedrijfsvoering het niet mogelijk maakt om iedereen businessclass te laten reizen is ook hij bereid om in gesprek te gaan. Met betrekking tot de 72 uur privéverblijf merkt spreker op zich af te vragen waar deze norm vandaan komt. Hij heeft dit al herhaaldelijk gevraagd maar nog steeds geen antwoord gehad. De voorzitter wijst er op dat deze norm inmiddels uit DIDO is gehaald waarop de heer Van Woensel stelt dat zij wel in het ingetrokken voorstel stond en wellicht terug zal komen in een nieuwe versie. Indien dat gebeurt wil spreker een onderbouwing van de 72-uursnorm. Zonder onderbouwing ziet hij geen aanleiding waarom deze norm zou worden gehanteerd. De voorzitter repliceert dat het oude voorstel is ingetrokken en dat er een nieuw voorstel komt waarbij rekening wordt gehouden met de inbreng van de centrales. De heer Vink voegt hier aan toe dat in het vorige verslag over dit onderwerp al duidelijk een richting is aangegeven hoe met het onderwerp moet worden omgegaan.

Agendapunt 11. Rondvraag & sluiting

De heer Van Hulsen vraagt wat de betaaldata van de salarissen van 2020 zijn. Deze worden normaliter in de maand augustus van het voorgaande jaar naar de medewerkers gecommuniceerd. De heer Suwout antwoordt dat de desbetreffende P-brief 'betalingsmomenten 2020' recent is verzonden.

Verder is het de heer Van Hulsen opgevallen dat de laatste tijd de naam van opstellers van brieven van Defensie niet meer wordt vermeld. Hij vindt het praktisch om dat wel te doen zodat bij kleinigheden rechtstreeks met degene die de brief heeft opgesteld contact kan worden opgenomen. De heer Suwout antwoordt dat dit bij de HDP wel gebeurt maar bij DC HR-brieven niet in verband met de vele personeelwisseling die daar plaatsvinden.

Georganiseerd overleg
Sector Defensie
Algemene en Financiële Rechtstoestand (AFR)

De heer Schilperoort heeft een vraag naar aanleiding van een informatiebrief over de VVHO voor de orkaanhulp bij Dorian. Bij eerdere inzet kreeg het betrokken personeel een brief waarin onder meer stond dat militairen die binnen het operatiegebied werden ingezet aanspraak hebben, dat bij een inzet langer dan 30 dagen er sprake is van dubbeltelling voor het pensioen en dat de veteranenstatus niet van toepassing is. In de huidige brieven staat deze informatie niet waardoor de medewerkers mogelijk zullen denken dat ze bij iedere vorm van inzet recht hebben op de VVHO. Spreker vreest dat dit kan leiden tot discussies aan deze tafel en vindt dat deze brieven duidelijker moeten zijn om dit te voorkomen. Het zou goed zijn om bij het opstellen van dit soort brieven de inhoudelijk gevoerde discussies over het onderwerp in het achterhoofd te houden. De voorzitter neemt kennis van deze mededeling.

Mevrouw Meesters-Leenheer deelt naar aanleiding de discussie over de WKR het volgende mee. De heer Hop heeft in de vergadering van 12-03-2019 een tekst hierover voorgelezen waarbij is aangegeven dat de CCOOP nog een brief verwacht over de rekenregels. Spreekster heeft vastgesteld dat deze brief al op 13-03-2018 is verstuurd, het betreft brief met nr. AFR/18.00201.

De voorzitter sluit de vergadering om 14.40 uur.

ACTIEPUNTEN WG AFR d.d.15 OKTOBER 2019

	Onderwerp	Actie	Stand van zaken of opmerkingen
1.	<p>Verdiepende presentatie WKR Defensie # 24 WG AFR 12-03-2019 ap 9 WG AFR 19-09-2019 ap 28 AFR/19.00531</p> <p>#4 WG AFR 19-09-2019 AFR/19.00531</p> <p>AFR 15-10-2019 Brieven: AFR/13.00387 AFR/13.00417 AFR/15.00510 AFR/19.00202</p>	Er wordt een verdiepende presentatie WKR gegeven op 03-12-2019	Geagendeerd AFR 3-12-2019
2.	<p>Aanpassing systematiek duiktoelage WG AFR/18.00411; 18.00697 + bijl; 19.00464 + 2bijl</p> <p>WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p>	<p>Actiepunten Defensie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Beschikbaar stellen van de Defensiebrede duikersnorm + duikmedische norm; - delen van de uitkomsten onderzoek CZSK uitgekeerde toelage o.b.v.AP/People Soft - bezien of afbouwregeling toelage na stoppen in regeling kan worden opgenomen 	
3.	<p>Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensie-ambtenaren WG AFR 15-10-2019</p> <p>Brieven: WG AFR/18.00167 + bijl; 18.00196 WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p>	WG AFR 15-10-2019: lopende regeling die voorziet in lening tot 6000 euro voldoet vooralsnog en wordt voorlopig aangehouden. Afwachten van de volledige vertaling vd recente Turkse wettekst en het door Turkije vast te stellen afkoopbedrag m.i.v. januari 2020. Als alle informatie voorhanden is opnieuw agenderen. (Q1 2010)	
4.	<p>Toepassing voorzieningen operatiegebieden WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p> <p>Brieven: AFR/19.00203 + bijl; AFR/19.00224</p>	<p>Onderscheid operationeel en regulier werkbezoek wordt geschrapt (cfm tabel 2013) Mw Jansen zoekt uit of na systeemwijziging DC HR correcties nodig zijn o.b.v. afspraken 2013</p>	

5.	<p>Huisvesting van Rijksweg C-DCIOD vs. BMCB WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p> <p>Brieven: SOD/18.00478 + 8 bijl.; AP/18.00665.1</p>	<p>1. Inhoudelijk: de kwestie huisvesting staat bij DCIOD on hold tot het onderwerp legeringsnormen (WG AP) gereed is.</p> <p>2. Geschil/escalatie: De BMCB heeft kort voor 15/10 een brief aangekondigd richting de centrales over een effectieve escalatiesystematiek. Deze is op 15 oktober verstuurd. Actiepunt centrales</p>	
6.	<p>Brief brug- en tolgelden AFR/15.00723 + 3 bijl AFR/16.00005 + 2 bijl AFR/19.00053 + 1 bijl</p>	<p>WG AFR 15-10-2019: de heer Vink zal nagaan welke kosten aan het vergoeden van brug- en tolgelden bij gebruikmaking van de kortst gebruikelijke route zijn verbonden (woon-werkverkeer).</p>	
7.	<p>Brief BFG-kenteken AFR/19.00138</p> <p>WG AFR 15-10-2019 agendapunt 4</p>	<p>De heer Vink geeft een terugkoppeling over de voortgang overleg DCIOD en Ministerie van I & M</p>	
8.	<p>Aanpassing regeling VVHO AFR/16.00597 + 1 bijl AFR/16.00637 AFR/16.00639 AFR/18.00213 WG AFR 15-10-2019 agendapunt 6</p>	<p>WG AFR 15-10-2019: Defensie raadpleegt de toelichting op art. 3 lid 1 sub a en d VVHO</p>	<p>Agenderen voor 3-12-2019</p>
9.	<p>Tijdelijke voorziening buitenland WG AFR/19.00405; 19.00407 WG AFR 19-09-2019; AFR 19.00531 WG AFR 19-09-2019 agendapunt 6</p>	<p>WG AFR 19-09-2019 + 15-10-2019: Defensie zal in het TW Buitenland nader bezien of de ingangsdatum van de tijdelijke voorziening buitenland eerder dient te liggen dan de nu vastgestelde datum 01-07-2018</p> <p>VZ: TW Buitenland zal aandacht schenken aan schrijvende gevallen aangedragen door CCOOP. Evt mondeling op 3-12-19 terugkoppelen</p> <p>VZ: desgewenst jaarlijks evalueren 'totaalpakket Carib' vwb percentages/hogte/landen</p>	

10.	Bijstelling toelage buitenland over de 2de helft van 2017 voor gehuwde binnenslaper/boordplaatser AFR/18.00076 + 2 bijl AFR/18.00080 AFR/18.00458 WG AFR 15-10-2019, agendapunt 9	WG AFR 15-10-2019: De voorzitter of mw Meesters-Leenheer nemen contact op met de voorzitter WV Buitenland om na te gaan of kan worden onderzocht of er aanleiding is om aanvullende maatregelen te treffen voor de andere categorieën dan de geh. Binnenslaper/boordplaatser	
11.	Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen AFR/18.00185+2 bijl AFR/19.00206 WG AFR 15-10-2019, agendapunt 10	WG AFR 15-10-2019: Defensie formuleert een nieuw voorstel dat in een van de volgende vergaderingen wordt besproken. Er wordt o.a. ingegaan op criteria voor businessclass vliegen en opnemen dat Commandant bepaalt of privéverlening van de dienstreis buitenland akkoord is	

VOORRAADAGENDA

Nr	Onderwerp	Besproken op	Actie	Stand van zaken
1.	Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren defensie	AFR 12-03-2019	Bij de afronding van Regeling huisvesting en voeding militairen 2018 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt	Status: conceptregeling afronden en daarna aanbieden een WG AFR. Zie ook afspraak onderhandelingsresultaat AV2018-2020